உ

கணபதிதுணை.

சூடாமணி நிகண்டு.

இரண்டாவது

மக்கட்பெயர்த்தொகுதி.

யாழ்ப்பாணத்துச்

சுன்னாகம்

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்

செய்த

சொற்பொருளோடு

வண்ணார்பண்ணை

க. கார்த்திகேயபிள்ளையால்

கொக்குவில்

சோதிடப்பிரகாசயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விகாரி௵ பங்குனி௴

உ

உபநியாசம்.

உலகத்திலே யாவராலும் எய்துதற்பாலனவாகிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாற்பயன்களையும் நன்குவிளக்கும் நூற்பொருள்களை உள்ளவாறு உணர்தற்கு இன்றியமையாதனவாய் இனிது கொள்ளப்படுவன நிகண்டு, இலக்கணம், தருக்கம் முதலிய கருவிநூல்களாம். அவற்றுள்ளும், முதற்பாடமாக மனத்திலே நினைத்திருத்தற்பொருட்டு இளமையிற் கற்பிக்கப்படுவது சொற்களின் பொருள்களை உணர்த்தும் நிகண்டுநூலேயாம்!

வடமொழியிலே அமரகோசம், அமரதத்தம், விசுவகோசம், மேதினிகோசம் முதலவாகப் பல நிகண்டுகள் இருத்தல்போலத் தென்மொழியிலும் ஆதிதிவாகரம், பிங்கலம், ஆசிரியம், சூடாமணி, சிந்தாமணி, திவாகரம், கயாகரம் முதலவாகப் பல நிகண்டுகள் இருக்கின்றன.

தென்மொழி நிகண்டுகளுள்ளே இப்போது பிரசித்திபெற்று இங்கே வழங்கப்படுவன பிங்கலம், திவாகரம், சூடாமணி முதலியன. பிங்கலநிகண்டிலே பிழைபட வழங்கப்பட்டனவாகப் பலசொற்கள் தோற்றுகின்றன! அவற்றுட் சில கற்போர்க்கு உபயோகமாக இங்கே காட்டப்படுகின்றன.

பிங்கலநிகண்டு.

பி. — திருத்.

அபநம்—வபநம்,
அணிலன்—அநிலன். (=ஒருவசு.)
அணு—அநு. (=மோவாய்.)
அருந்தமன்—அரிந்தமன்.
ஆபச்சைவன்—ஆபன்.
ஆபதகை—ஆபகை. (=யாறு.)
ஆபீரம், வல்லி—ஆபீரபள்ளி.
ஆன்—ஆன.
இடை, உவா—இடையுவா.
இருத்தை—இரித்தை.
உதகவன்—உதவகன்.
உதாசநன்—மாலுதானன்.
உல்லாபன்—உல்லாகன்.

பி. — திருத்.

உருவரை—உருவரை.
எக்கழுத்தம்—ஏக்கழுத்தம்.
என—ஏன்.
ஏரினர், வாணர்—ஏரின்வாணர்
ஏஎ—ஏயே. (=இகழ்ச்சிக்குறி.)
ஐயம், கவீநம்—ஐயங்கவீநம்.
ஓயல்—ஓயல்.
ஓன்—ஓன.
கருவரி—சருவரி (=இருள்.)
காரிகம்—கைரிகம்.
குடம், சுட்டு—குடஞ்சுட்டு. (=பசு.)
குறும்பி—குரும்பி.
கூடசதுக்கம்—கூடசதுர்த்தம்.

பி.	திருத்.
சாக்கு—சரக்கு. (=பொன்.)	
சாகரம்—சாக்கிரம்.	
சிகரம்—சீகரம். (=திவலை.)	
சிம்—சீமம். (=எல்லை.)	
சிவளிகை—சிகழிகை.	
தக்கணம்—தக்கிணம். (=தெற்கு.)	
தட்டு—தடவு. (=வளைவு.)	
தறுவி—தருவி.	
தாபரம்—தாவரம்.	
திமிலம்—திமி. (=ஒருமீன்)	
திரணபதி—திருணபதி. (=பனை.)	
துயில்வரல்—துயல்வரல்.	
தெற்றி, அம்பலம்—தெற்றியம்பலம்.	
நிரந்தரம்—நிரந்தம். (=குரங்கு.)	
நீர்க்குண்டி—நிர்க்குண்டி.	
நீர்வாரம்—நீவாரம். (=குளநெல்.)	

பி.	திருத்.
பதம்—பாதம். (=நீர்.)	
பங்குசம்—பிங்குசம்.	
பனந்துசன்—பனந்துவசன்.	
பாடல்—பாடம். (=ஓதுதல்.)	
பாடாண்டம்—பாடண்டம்.	
பிரகற்பதி—பிருகற்பதி.	
பிரகாரம்—பிராகாரம். (=மதில்.)	
பிரவிடை—பிரவுடை.	
பிரமாணி—பிராமாணி.	
பிருதுமானம்—பிரதிமானம்.	
பிறப்பு—விறப்பு. (=நெருக்கம்.)	
மன்றம்—மன்ற. (=நிச்சயம்.)	
மீன், கோட்பறை—மீன்கோட்பறை.	
மெய்ப்பாடு—மேம்பாடு.	
யாதுதானவர்—யாதுதானர்.	
யாமினியம்—யாமியம்.	

வடமொழியாளராலே அமரகோசம் முதலிய நிகண்டுகள் பாடம் பண்ணப்படுதல் போலத் தென்மொழியாளராலே பிங்கலம் முதலிய நிகண்டுகள் நன்கு பாடம்பண்ணப்படவில்லை என்பது அவ்வவ்வுரைக ளால் அநுமானிக்கப்படும். ஆயினும் அப்பொழுதை மாணவர்கள் நிகண்டுநூல்களை அப்பியசித்தே ஆசிரியராயினர். இப்பொழுதை மாணவகர்களோ நிகண்டு நூல்களை எட்டுணையும் நினைப்பதில்லை. இருமொழிகளிலுமுள்ள நிகண்டுகளுள்ளும் இப்பொழுது வழங்கப்ப டுஞ் சிலவற்றையாவது கற்று ஞாபகமுடையவரே நூலுரைகள் செய் தற்கண்ணும் சோதித்தற்கண்ணுஞ் சொற்களை வழுக்களைந்து சுவரூப மாக அமைத்தற்கு வல்லராவர்! சொற்கள் வழுவுறுமாயின்; கற்போ ர்க்கும் கற்றோர்க்கும் நற் பொருட்பேறு எப்படிச் சித்திக்கும்! நித்தி யத்துவங் கேட்க நினைத்த கும்பகன்னனுக்குச் சொற்சோர்வினால் நித்திரைப்பேறு சித்திக்கவில்லையா! "கற்பதே துகொல் கசடறக் கற் பதே கல்வி" அதுமட்டோ! நூல்களும் "வழுச்சொற்புணர்த்தல்" என்னுங் குற்றத்திற்கிடமாகிக் குறைவடையுமே! நிகண்டு நூல்களின் நினைப்புக் குறைவினாலும் பிறவற்றினாலும் எத்தனையோ நூலுரைகள் சொற்சொரூபத்தினும் நற்பொருளினும் மாறுபாடுற்றன!

'இந்நிகண்டின் முதலாந் தொகுதிச் சொற்களுக்குப் பொருள் எழுதிப் பிரகடனஞ் செய்தபோது பொருள் புலப்படாது பற்பல சொ ற்கள் வாளாவிடப்பட்டன. அவற்றுட் சில சொற்களின் பொருள் இப்போது ஒருவாறு புலப்பட்டன. அவையுங் கற்போருக்குபயோக மாக இங்கே எழுதப்படுகின்றன.

தெய்வப்பெயர்த்தொகுதி.

அமாவாசை—(சூரியனுஞ் சந்திரனுங்) கூடி வசித்தலுடையது. (அமா-கிட்ட. வாஸ்யா-வசித்தலுடையது. வாஸ்யா என்பது யகரமெய் கெட்டு வாசை எனத் தற்பவமாயிற்று.)
அயம்—நீர்=செல்லுகையுடையது.
அல்கல்—இரா=(சனங்கள் போக்குவரவின்றித்)தங்குதற்குக்காரணமானது
அலரி—சூரியன்=அலர்தற்குக் காரணமானது.
அலவன்—சந்திரன்=இராக்காலமுடையவன். அல்-இரா.
அனலி—சூரியன்=உட்டணமுடையது.
ஆசான்—குரு=ஆசாரமுடையவன்; ஆசார்யன் என்பது ஆசான் என விகாரமாயிற்று.
ஆநியம்—நாள்=திரும்பி வருதலுடையது.
ஆயுள்—வாழ்நாள்=செல்லுதலுடையது
ஆலோன்—சந்திரன்=இராக்காலமுடையவன். அல்-இரா; ஆல் என விகாரமாயிற்று.
குமரி—துர்க்கை=அழிவில்லாதவள்.
குரங்கி—சந்திரன்=மான் களங்கமுடையவன். குரங்கம்-மான்
கூற்று—இயமன்=(உயிர்களை உடம்பினின்று) பிரிப்போன்.
கொண்டல்—கீழ்காற்று=கிழக்கி லிருந்து வருவது. இது, குணக்கு என்னுஞ்சொல்லினின்று பிறந்தது. குணக்கு-கிழக்கு.
கோடை—மேல்காற்று = மேற்கிலிருந்து வருவது. இது, குடக்கு என்னுஞ் சொல்லினின்று பிறந்தது. குடக்கு-மேற்கு.
சிவன்—சைவருடைய கடவுள்= க. விகாரமில்லாதவர், உ. தம்மிடத்திலே நல்லோர் மனங் கிடக்கப்படுபவர், ௩. நல்லோர் மனத்திற் கிடப்பவர், ௪. நன்மையோடுகூடினவர், ரு. நன்மையைக் கொடுப்பவர், ௬. காந்தியுடையவர் (இப்பொருளில் வசி என்பது சிவ என எழுத்து நிலைமாறிநின்றது.)
சுடர்—சூரியன்=சுடுதலுடையது.
சுதாகரன்—சந்திரன் = அமுதகிரணமுடையவன்.
தாரகை — நட்சத்திரம் = செல்லுதலுடையது.
துகினம்—பனி=வருத்தஞ்செய்வது.
பவ்வம்—பௌர்ணிமை = சந்திரகலை நிறைதலுடையது.
புலரி—விடியல்=இருள்புலர்தலுடையது.
பூரணை—பௌர்ணிமை= சந்திரகலை நிறைதலுடையது.
மழை—நீர்=இளமையைச் செய்வது.
மாசம்—மாதம்=பூதங்களுக்குப் பரிணாமத்தைச் செய்வது.
வடந்தை—வடகாற்று=வடக்கிலிருந்து வருவது. இது வடக்கு என்னுஞ் சொல்லினின்று பிறந்தது.
வாடை—வடகாற்று = வடக்கிலிருந்து வருவது. இதுவும் வடக்கு என்னுஞ் சொல்லினின்று பிறந்தது.

இந்தத் தெய்வப்பெயர்த்தொகுதியுரையை அங்கீகரித்துக் கற்பித்த இங்குள்ள பாடசாலை உபாத்தியாயர்களுள்ளே பலர் இரண்டாந் தொகுதியாகிய மக்கட்பெயர்த்தொகுதிச் சொற்களுக்கும் பொருள் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டபடி இரண்டாந்தொகுதியிலே வடசொற்களாயுள்ளவைகளுக்கு இலிங்கபட்டீயம், ஆபிதாநிகம், மாகவியாக்கியாநம் முதலிய துணைகொண்டும், தென்சொற்களாயுள்ளவைகளுக்குப் பிங்கலநிகண்டு, பழையனவாகிய பலவித இலக்கண லக்கியவுரைகள் முதலிய துணைகொண்டும் ஒருவாறு பொருள் எழுதி முடித்தேம். பொருள் புலப்படாதவைகளை வாளாவிடுத்தேம். நமக்குப்

புலப்படாத பல சொற்களின் பொருள்களுக்கு நீதிபதி ஸ்ரீமாந். கு. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் உபகாரகராயினர். ஸ்ரீமத். சிவ. சங். சிவப்பிரகாசபண்டிதரவர்களுஞ் சில சொற்களின் பொருள்களுக்கு உபகாரகராயினர்.

ஒவ்வொரு சொற்களுக்கும் பகுதி விகுதிகளும் பிறவுந் தனித் தனி கூறப்புகின் மிகப் பரக்குமென்றஞ்சி அவையொன்றுங் கூறாது பொருளொன்றுமே கூறினேம். வழூவெனக் கண்டவைகளை இவை யிவை எனக் காட்டித் தாங் கண்டுணர்ந்த மெய்ப்பொருளை உலகமுங் கண்டுணர்ந்து உறுதிபெற வெளிப்படுத்தல் நல்லறிவாளர் கடன்.

சுன்னாகம் } இங்ஙனம்,
விகாரி௵ பங்குனி௴. } அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கல்யாணபுரிநிவாச
மாணிக்கவாசகசுவாமிகளாதீந
வித்துவசிகாமணி
ஸ்ரீமத். பொ. நல்லதம்பிப்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

அறுசீர் விருத்தம்.

பொன்னாகந் தனிலுறையுந் தேவருக்கு மதிதேவன் பூண்க ளாகப்
பன்னாகந் தமைப்பரித்தோன் பதுமமல ரடிமறவாப் பத்தி யுள்ளோன்
மன்னாகந் தனைப்பணியும் வள்ளாலென் பவர்க்கருளும் வண்மை யாளன்
சுன்னாகந் தனிலுறையம் பலவாணக் குருசிறவத் தோன்ற லானோன்.

தென்மொழியில் வடமொழியிற் செறிநிகண்டு மிலக்கணமுந்திண்மை நுண்மை
மன்னுபல விலக்கியமுந் தருக்கமுத லியநூலும் வாய்ந்த சைவ
நன்னெறிசேர்ந் துளநூலு மோர்ந்துணர்ந்தோ னட்பினர்பா னன்மை யாளன்
பின்னமிலா துறைமனத்தன் குமாரசுவா மிப்புலமைப் பெருமை மிக்கோன்.

அவனிமிசைக் கற்பவர்சூ டாமணியா நிகண்டிலிரண் டாவ தான
உவமையிலா மக்களெனுந் தொகுதிக்குஞ் சொற்பொருள்க ளுணர வைத்தான்
தவலரிய சொன்னிலைதேர்ந் தழகுபெறக் கவிதை பல சமைக்க வல்லோன்
நவமருவ விவற்றினுறு சொற்குணர்த்த லொருவியப்போ நாவல் லீரே.

உ

கணபதிதுணை.

சூடாமணி நிகண்டு.

இரண்டாவது

மக்கட்பெயர்த்தொகுதி.

காப்பு.

தேனவிழ்த்தளிகளெல்லாஞ்செவ்வழிபாடாநின்ற
பூநகைத்திலங்குகஞ்சப்பொகுட்டின்மீதேயொதுங்கு
நான்முகக்கடவுள்பாதநாவினனவிற்றியேத்தி
மானவர்க்கியன்றபேரைவகுத்திடுந்தொகுதிசொல்வாம்.

செய்யுள்.

துறவர்சார்பில்லோர்நீத்தோர்தூத்தவர்முனைவர்மெய்யர்
அறவர்மாதவர்கடிந்தோரந்தணரடிகளையர்
உறுவர்தாபதர்விளங்குமிருடிகளுயர்ந்தோர்யோகர்
அறிஞர்பண்ணவர்சிறந்தவருந்தவர்முனிவராமே.

சொற்பொருள்.

முனிவர்பெயர்—முனிவர் - மௌனமுடையவர். துறவர் - பொருட்பற்று உடற்பற்று என்னும் இருவகைப்பற்றினையும் விடுதலுடையவர். சார்பில்லோர்- அவ்விருவகைப்பற்றுமில்லாதவர். நீத்தோர் - அவ்விருவகைப்பற்றினையும் நீக்கினவர். தவர் - மனம் பொறியின்வழிபோகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களால் உடம்பை வாட்டுதலாகிய தவமுடையவர். முனைவர் - மௌனமுடையவர், கோபமுடையவர். மெய்யர்-உண்மையுணர்ச்சியுடையவர். அறவர்-அறநெறியுடையவர், பற்றறுதல்பெற்றவர். மாதவர்-மகாதவமுடையவர். கடிந்தோர் - புலன்களிற்செல்லும் இச்சையை அறுத்தவர். அந்தணர் - அழகிய தண்ணளியுடையவர். அடிகள், ஐயர் - எவராலும் பூசிக்கத்தக்கவர். உறுவர்-யாவரினுமிக்கவர். தாபதர்-தவமுடையவர். இருடிகள்-அறிவின்மிக்கவர். உயர்ந்தோர்-உயர்ச்சியுடையவர். யோகர்-கடவுளைத் தியானிப்பவர். அறிஞர் - அறிவுடையவர். பண்ணவர் - பெருமையுடையவர். அருந்தவர்- பிறராற் செயற்கருந்தவமுடையவர். எ-று. (க)

செய்யுள்.

தாவில்சௌமியரேயோகர்திகம்பரர்சமணர்நீத்தோர்
மாவிரதியரேபாசுபதர்காளாமுகர்சைவத்தோர்
மேவுமால்சமயத்தோர்போர்மிக்கபாகவதராகுஞ்
சிவகர்பௌத்தரோடுதேரர்சாக்கியரேபுத்தர்.

சொற்பொருள்.

சமணநீத்தோர்பெயர்—சமணநீத்தோர்-சமணசமயத்துள்ளமுனிவர். சௌமியர்-சாந்தமுடையவர். யோகர்-கடவுளைத்தியானிப்பவர்.* திகம்பரர்-உடையில்லாதவர். சைவத்தோர்பெயர்—†சைவத்தோர் - சிவனைக் கடவுளாகவுடைய முனிவர். மாவிரதியர்-மகாவிரதசமயமுடையவர். பாசுபதர்-பாசுபதசமயமுடையவர். காளாமுகர்-காளாமுகசமயமுடையவர். மால்சமயத்தோர்பெயர்—மால்சமயத்தோர்-விட்டுணுசமயத்தவர். பாகவதர்-பகவானாகிய விஷ்ணுவுக்குப் பாடலாடல் செய்பவர். புத்தர்பெயர்—புத்தர்-அறிவுடையவர். சீவகர்-சீவித்தலைச் செய்வோர். பௌத்தர்-புத்தனைக் குருவாகவுடையவர். தேரர்-பிச்சையாற்சீவிப்போர். சாக்கியர்-தேக்கஞ்சோலையில் வசிப்பவர். (சாகம்-தேக்கமரம்.) எ-று.

* சிலர் சமணருள் நிகண்டவாதிகளையே திகம்பரர் என்பர். † சைவத்தோர் என்பது சைவத்தவத்தோரைக் குறித்துநின்றது; திவாகரநிகண்டிற் கண்டது. சமணர் என்பதற்குச் சிரமத்தோடு தவஞ்செய்வார் என்பர். (உ)

செய்யுள்.

நீரினிற்பூவில்வானினினைத்துழியொதுங்குகின்ற
சாரணரெண்மராவார்சமணரிலிருத்திபெற்றோர்
பாரியசடைமுடித்தபடிவர்தாபதரேயென்ப
கூரியகும்பயோநிகுறுமுநியகத்தியன்பேர்.

சொற்பொருள்.

சமணரிற் சித்திபெற்றோராவார் —நீரிலும் பூதலத்திலும் ஆகாயத்திலும் மற்றைய இடங்களிலும் நினைத்துழிச் செல்லுகின்ற சாரணர் எண்மர்; அவர், தலசாரணர், சலசாரணர், பலசாரணர், புட்பசாரணர், தந்துசாரணர், சதுரங்குலசாரணர், சங்கசாரணர், ஆகாசசாரணர் எனப்படுவர். சாரணர்-நினைத்துழிச்செல்வோர். சடைமுடித்தபடிவர்பெயர்—சடையை முடித்த வடிவமுடையவர். தாபதர்-தவமுடையவர். அகத்தியன்பெயர்—அகத்தியன் - விந்தமலையை அடக்கினவன். × கும்பயோநி - குடத்தைப் பிறப்பிடமாகவுடையவன். குறுமுனி - குறிய ரூபமுடைய முனி. எ-று.

× உருப்பசி என்னும் நாட்டிய ஸ்திரியிலே மோகங்கொண்ட மித்திரன் வருணன் என்னும் இருவராலும் ஒரு குடத்திலே வீழ்த்தப்பட்ட வீரியத்தினின்று அகத்தியரும் வசிட்டரும் அவதரித்தார்கள் என்பது பாகவதம். மித்திரனுடைய வீரியத்தினால் அகத்தியரும் வருணனுடைய வீரியத்தினால் வசிட்டனும் பிறந்தனர் என்பது இராமாயணம். (௩)

செய்யுள்.

ஐயர்வேதியூரேநூலோரறுதொழிலாளராய்ந்தோர்
மையில்பூசுரரேசெந்தீவளர்ப்பவர்தொழுகுலத்தோர்
பொய்யிலந்தணரேயாதிவருணர்முப்புரிநான்மார்பர்
மெய்யர்விப்பிரரேவேதபாரகர்வேள்வியாளர்.

சொற்பொருள்.

மறையவர்பெயர்—மறையவர்-வேதமோதுதலுடையவர். ஐயர் - பூசிக்கத்தக்கவர். வேதியர் - வேதமோதுதலுடையவர். நூலோர் - பூணுநூலுடையவர். அறுதொழிலாளர்-ஓதல், ஓதுவித்தல் முதலிய ஆறுதொழில்களையும் ஆள்பவர். ஆய்ந்தோர்-வேதங்களை ஆராய்தலுடையவர். பூசுரர்-பூமிக்குத்தேவர். தீவளர்

ப்பவர்-அக்கினிவளர்ப்பவர். தொழுகுலத்தோர்-யாவருந் தொழுங் குலமுடைய வர். ✗அந்தணர்-அழகிய தண்ணளியுடையவர். ஆதிவருணர்-முதற்குலமுடைய வர். முப்புரிநூன்மார்பர்-முப்புரிநூல்தரித்த மார்புடையவர். மெய்யர்-மெய்யுண ர்வுடையவர். விப்பிரர்-பூரணமாக்குவோர். வேதபாரகர்-வேதம் என்னுங் கட லின் கரையிற் போதலுடையவர். (வேதமுழுதுங் கற்பவர் என்றபடி.) வேள்வி யாளர்-யாகஞ்செய்பவர். எ-று.

✗அந்தணர் என்பதற்கு வேதாந்தத்தை அணவினவர் என்பது நச்சினார்க்கி னியர் கருத்து. (௪)

செய்யுள்.

இருபிறப்பாளர்பார்ப்பாரேற்றமேற்குலருயர்ந்தோர்
வருமறையவர்தம்பேராம்வன்னியேபிரமசாரி
அருமறைக்கொடியோன்வின்னூலாளன்பாரத்துவாசன்
தருநெறிவழாத்துரோணாசாரியன்பேர்மூன்றுமே.

சொற்பொருள்.

இருபிறப்பாளர்-உபநயநத்துக்கு முன் ஒன்றும் உபநயநத்தோடு ஒன்றுமா கிய இருபிறப்புடையவர். பார்ப்பார்-வேதங்களைப் பார்ப்பவர். மேற்குலர்-மேலா னகுலமுடையவர். உயர்ந்தோர்-குலமுதலியவற்றால் உயர்ச்சியுடையவர். பிர மசாரியின்பெயர்—பிரமசாரி-வேதத்தை அநுசரித்து விரதம் அநுட்டிப்பவன். வன்னி-வருணத்திற்குரிய ஒழுக்கமுடையவன். ✗துரோணாசாரியன்பெயர்— துரோணாசாரியன்-துரோணனாகிய குரு. மறைக்கொடியோன்-வேதத்தைக் கொடியாகவுடையவன். வின்னூலாளன்-வில்வேதத்தில் நற்பயிற்சியுடைய வன். பாரத்துவாசன்-பரத்துவாசமுனிவர் மகன். எ-று.

✗துரோணன்-துரோணகும்பத்திற் பிறந்தவன். துரோணகும்பம்-பதக் கென்னும் அளவுகொண்ட நீர்கொள்ளுங் குடம். "பரத்துவாசனென்பான்-விர தவேள்விதன்னின் மேனகையாலான-சுரததாதுவீழ்ந்த துரோணகும்பந்தன் னில்-வரதனொருவன்வந்தான்" என்றார் பாரதகாரர். (௫)

செய்யுள்.

சான்றவர்மிக்கோர்நல்லோர்தகுதியோர்மேலோராய்ந்தோர்
ஆன்றவருலகமேதாவியரறிஞர்கள்பேராசான்
ஊன்றுதேசிகனேயோசனுபாத்தியாயன்பணிக்கன்
ஏன்றவாசாரியன்பேரேற்றமாணாக்கன்கற்போன்.

சொற்பொருள்.

அறிஞர்பெயர்—அறிஞர்-மெய்ப்பொருளையறிந்தவர். சான்றவர்-குணம் முதலியவைகளால் நிறைந்தவர். மிக்கோர்-மேற்பட்டவர். நல்லோர்-நன்மை யுடையவர். தகுதியோர்-நடுநிலைமையுடையவர். மேலோர்-மேன்மையுடைய வர். ஆய்ந்தோர்-நூலாராய்ச்சியுடையவர். உலகம்-உண்மையைக்கண்டுணரும் பெரியோர். மேதாவியர்-அறிவுடையவர். ஆசாரியன்பெயர்—ஆசாரியன்-ஒழு க்கமுடையவன். ஆசான்-ஆசாரியன். (ஆசார்யன் என்பது ஆசான் என விகார மாயிற்று.) ஓசன்-வெளிப்படுத்துவோன். உபாத்தியாயன்-மாணவகர்க்கு நூல்க ளைக் கற்பிப்பவன். பணிக்கன்-கல்விபயிற்றுபவன். மாணாக்கன்பெயர்—மாணா க்கன்-பாலியப்பருவமுடையவன், கற்போன்-கற்றலுடையவன். எ-று. (௬)

செய்யுள்.

கலைஞர்மேதையரேமூத்தோர்கற்றவரவைவிற்பன்னர்
தலைமையாங்கவிஞர்சங்கஞ்சாரதிசூரிசாடு
புலவர்பண்டிதர்பேர்போற்றிலறிஞரும்புதருமாகுங்
கலைஞரேகவிவல்லோராங்கணக்காயரோத்துரைப்போர்.

சொற்பொருள்.

பண்டிதர்பெயர்—பண்டிதர்-மெய்யுணர்வுடையவர். கலைஞர்- கலைகளையறிந்தவர். மேதையர் -அறிவுடையவர். மூத்தோர் - அறிவான்முதிர்ந்தவர். கற்றவர்-நூல்களைப்படித்தவர். அவை-சபைக்குரியவர். விற்பன்னர்- கல்வியில் மேற்போனவர். கவிஞர்-சாதுரிய வருணனைகளைச் செய்பவர். சங்கம் - விசாரணையுடையவர். சாரதி-யாவரையுநடத்துவோன். சூரி-நற்செயலிற்செலுத்துவோன். சாடு-சொற்களைப் பிளந்துண்ணும் வன்மையுடையவன். புலவர்-அறிவுடையவர். புதர்-அறிவுடையவர். கலைஞர்பெயர்—கலைஞர் - கலைகளையறிந்தவர். கவிவல்லோர்- கவிசெய்தலில் வல்லவர். ஒத்துரைப்போர்பெயர்—ஓத்துரைப்போர் - ஓதப்படுவனவைகளையுரைப்பவர். கணக்காயர்—கல்வியாராய்வுடையவர். எ-று.)

செய்யுள்.

குரவனையன்சுவாமிகோமானேயடிகளத்தன்
பரவியவுரவோனீசன்பதியிறைமூத்தோன்பேராங்
குருசிலோடண்ணலேந்தல்கூறியதோன்றல்செம்மல்
பெருமையிற்சிறந்தோனென்றுபேசினர்மாசினூலோர்.

சொற்பொருள்.

மூத்தோன்பெயர் — மூத்தோன் - அறிவுமுதலியவற்றால் முதிர்ந்தோன். குரவன்-கௌரவமுடையவன். ஐயன்-பூசிக்கத்தக்கவன். சுவாமி-பொருளுடையவன். கோமான் - பூமியையுடையவன். அடிகள், அத்தன் - பொருளுடையவன். உரவோன்-அறிவுடையவன், வலிமையுடையவன். ஈசன்-ஆளுகையுடையவன். பதி-காப்பவன். இறை-உயர்ச்சியையுடையவன். பெருமையிற் சிறந்தோன்பெயர்—பெருமையிற்சிறந்தோன் - பெருமையால் மிக்கவன். குருசில்-கௌரவமுடையவன். அண்ணல்-எவராலுமடையப்படுபவன். ஏந்தல் - யாவரினும் மிக்கவன். தோன்றல் - உயர்ச்சியுடையவன். செம்மல்-நடுநிலைமையுடையவன். எ-று. (அ)

செய்யுள்.

நாதனேகொழுநன்காந்தனுட்டியபதிகோனீசன்
ஆதிபனதீபன்செம்மலரன்பிரானதிமன்னன்
எதிலெப்பொருட்குந்தானேயிறைபெயரிவைபன்மூன்றும்
ஓதுசீருலகமென்பதுயர்ந்தவர்க்கியப்புநாமம்.

சொற்பொருள்.

எப்பொருட்குமிறைவன்பெயர்—நாதன் - எவனையும் விசாரணைசெய்வோன். கொழுநன்-கொழுமையுடையவன். காந்தன்-எவராலும் விரும்பப்படுவோன். பதி-காப்பவன். கோன்-செல்லுகையுடையவன். ஈசன் - ஆளுகையுடையவன். ஆதிபன்-மேலான பரிபாலனமுடையவன். அதிபன்-ஆதிபன். செம்மல்-நடுநிலைமையுடையவன். அரன்-தீங்குகளையழிப்பவன். பிரான்-எவராலுமடைய

ப்படுவோன். ஆதி - முதன்மையுடையவன். மன்னன் - பெருமையுடையவன். உயர்ந்தவர்பெயர்—உலகம்-உண்மையைக்கண்டுணரும் அறிஞர். எ-று. (௯)

செய்யுள்.

சவைசமவாயஞ்சங்கஞ்சமுதாயஞ்சமூகங்கோட்டி
அவைகுழாங்குழுவேகூட்டமடர்திரள்கணங்களீரா
றிவைதிரண்டோர்பேர்பண்ணையெய்தியவோரைபொய்தல்
அவைபெண்கள்கூட்டமாயங்கெடவரலதுவுமாமே.

சொற்பொருள்.

திரண்டோர்பெயர்—திரண்டோர்-கூட்டமானவர். சவை - பலருங்கூடுதலாற் பிரகாசித்தலுடையது. சமவாயம்-கூடிவருதலுடையது. சங்கம் - பலருங்கூடுதலுடையது. சமுதாயம்-எவராலும் நன்கடையப்படுவது. சமூகம் - நல்ல நியாயமுடையது. கோட்டி-பலவித சம்பாஷணையுடையது. அவை, குழாம்-சனங்களாற் குழுவாதலுடையது. குழு-கூடுதலுடையது. கூட்டம்-கூட்டப்படுவது. திரள்-கூடுதலுடையது. கணம்-மதிக்கப்படுவது. பெண்கள்கூட்டத்தின்பெயர்—பண்ணை-விளையாட்டுடையது. ஓரை-ஓரைப்பாவைவிளையாட்டுடையது. பொய்தல்-விளையாட்டுடையது. ஆயம்-திரளானது. கெடவரல்-விளையாட்டுடையது. எ-று. (௧௦)

செய்யுள்.

புரவலன்பெருமானேந்தல்பூபாலன்வேந்தன்மன்னன்
நரபதிபொருநன்சக்கிரிநகைமுடிநிருபனோடு
குருசில்பார்த்திவனேகோவேகொற்றவனிறைவனண்ணல்
அரசன்பேரிவைபீரேட்டாந்தலைவன்காவலனுமாமே.

சொற்பொருள்.

அரசன்பெயர்—அரசன்-அரசகுலத்திற் பிறந்தவன், உயிர்க்கினிமைசெய்பவன். புரவலன்-பூமியைக் காப்பவன். பெருமான்-பெருமையுடையவன். ஏந்தல்-யாவரினும் மிக்கவன். பூபாலன்-பூமியைக் காப்பவன். வேந்தன்-ஆணையை விதிப்பவன். மன்னன் -பெருமையுடையவன். நரபதி-மனிதரைக்காப்பவன். பொருநன்-போர்செய்பவன். சக்கிரி-தேசமுடையவன், ஆஞ்ஞாசக்கரமுடையவன். நிருபன் - மனிதரைக்காப்பவன். குருசில் - கௌரவமுடையவன். பார்த்திவன்-பூமியையாள்வோன். கோ-செல்லுகையுடையோன். கொற்றவன்-வெற்றியுடையோன். இறைவன்-இறைபெறுபவன். அண்ணல்-எவராலுமடையப்படுவோன். தலைவன்-பெருமையுடையவன். காவலன்-பூமியைக் காப்பவன். எ-று. (௧௧)

செய்யுள்.

தருதெய்வவிரதன்கங்கைதநயன்சந்தனுமுன்பெற்றோன்
கருதியபிரமசாரிகாங்கேயன்வீட்டுமன்பேர்
பரவுபாரதரேமற்றைப்பௌரவரென்னுநாமங்
குருகுலவேந்தர்க்காகுங்கௌரவரென்றுங்கூறும்.

சொற்பொருள்.

வீட்டுமன்பெயர்—வீட்டுமன்-பயங்கரமானவிரதமுடையவன். தெய்வவிரதன்-தெய்வத்தன்மையான பிரமசரியவிரதமுடையவன். கங்கைதநயன்-கங்கா

நதியின் மகன். சந்தனுமுன்பெற்றோன் - சந்தனுவின் மூத்தமகன். பிரமசாரி- பிரமசரியவிரதமுடையவன். காங்கேயன் - கங்கையுடையமகன். குருகுலவேந்தர்பெயர்—குருகுலவேந்தர்-குருவென்னுமரசன்குலத்திற் பிறந்த அரசர். பாரதர்-பரதனென்னும் அரசன்மரபிலுள்ளவர். பௌரவர்-பூருவென்னுமரசன்மரபிலுள்ளவர். கௌரவர்-குருவென்னுமரசன் மரபிலுள்ளவர். எ-று. (கஉ)

செய்யுள்.

தாமிகுகுவளைத்தாரான்யுதிட்டிரன்பொறையன்சாற்றும்
முரசுயர்கொடியோனீதிமொழியுநல்லறத்தின்சேய்
குருகுலப்பாண்டுமைந்தன்குந்திதன்புதல்வன்மெய்மை
விரதமாக்கொள்வோன்மேன்மைத்தருமன்பேரெட்டுமாமே.

சொற்பொருள்.

தருமன்பெயர்—தருமன் - தருமநெறியுடையவன். குவளைத்தாரான்-குவளைமாலையையுடையவன். யுதிட்டிரன்-போரிலே திடமாய்நிற்பவன். பொறையன்-பொறுமையுடையவன். முரசக்கொடியோன் - முரசமெழுதிய கொடியுடையவன். அறத்தின்சேய்-இயமனுடைய மகன். பாண்டுமைந்தன்-பாண்டுவென்னுமரசனுக்கு மகன். குந்திபுதல்வன் - குந்தியுடைய மகன். மெய்ம்மைவிரதமாக்கொள்வோன் - உண்மையை உறுதியான விரதம்போலக் கொள்பவன். எ-று.)

செய்யுள்.

மருவுகாந்தாரிமைந்தனந்தியாவர்த்தத்தாமன்
அரவுயர்த்தவன்வணங்காமுடியினனரசர்மன்னன்
உரைகெழுசுயோதனன்கண்ணொன்றுமில்லாதோனுன
திருதராட்டிரன்றன்செல்வன்சீர்த்துரியோதனன்பேர்.

சொற்பொருள்.

துரியோதனன்பெயர்—துரியோதனன் - துக்கத்தோடு பொரப்படுவோன். காந்தாரிமைந்தன் - காந்தாரியுடையமகன். நந்தியாவர்த்தத்தாமன் - நந்தியாவர்த்தமாலையுடையவன். அரவுயர்த்தவன்-சர்ப்பக்கொடியுயர்த்தினவன். வணங்காமுடியினன்-யாரையும் வணங்காதமுடியுடையவன். அரசர்மன்னன்-இராசாதிராசன். சுயோதனன்-சுகத்தோடு பொருபவன். திருதராட்டிரன்செல்வன்-திருதராட்டிரனுடையமகன். எ-று. (கங)

செய்யுள்.

கடுங்கதிர்மதலைவீசுங்கவசகுண்டலனேகச்சை
நெடுங்கொடியினன்கானீனனங்கர்கோமான்கன்னன்
மடங்கலின்கொடியோன்வெய்யமாருதிவாயுமைந்தன்
இடிம்பைதன்கொழுநன்வீமன்கதாயுதனென்றுமேற்கும்.

சொற்பொருள்.

கன்னன்பெயர்—கன்னன் - குண்டலம்பொருந்திய காதுடையவன். (பிறக்கும்பொழுது குண்டலம்பொருந்திய காதோடு பிறந்தவன்.) கதிர்மதலை-சூரியன்மகன். கவசகுண்டலன்-கவசமுங் குண்டலமுமுடையவன். கச்சைக்கொடியினன் - கச்சையாகிய கொடியுடையவன். கானீனன் - கன்னிபெற்றபிள்ளை. அங்கர்கோமான்-அங்கதேசத்தார்க்கு அரசன். வீமன்பெயர்—வீமன் - பயங்கரவடிவமுடையவன். மடங்கற்கொடியோன்-சிங்கக்கொடியுடையவன். மாருதி-

வாயுவின்மகன்- இடிம்பைகொழுநன்-இடிம்பையென்னும் அரக்கிக்கு நாயகன். கதாயுதன்-தண்டாயுதமுடையோன். எ-று. (கரு)

செய்யுள்.

குற்றமில்கிருட்டிணன்பற்குனன்றனஞ்செயன்காண்டீபன்
வெற்றிசேர்சவ்வியசாசிவீபற்சுவிசயன்பார்த்தன்
சொற்றகேசவர்க்குத்தோழன்சுவேதவாகனன்கிரீடி
அற்றமிலருச்சுனற்கேயமைந்தபேர்பன்னொன்றாமே.

சொற்பொருள்.

அருச்சுனன்பெயர்—அருச்சுனன் - தூயசெயலுடையவன். கிருட்டிணன் - கறுப்புநிறமுடையவன். பற்குனன்- உத்தரநாளிற் பிறந்தவன். தனஞ்செயன்-பகையரசரைவென்றுபெற்ற திரவியமுடையவன். காண்டீபன்-காண்டீபமென்னும் வில்லுடையவன். சவ்வியசாசி-இடக்கையையும் பாணப்பிரயோகத்திலே ஆளுதலுடையவன். வீபற்சு-விசயம்பெறவேண்டும் என்னுஞ் சிந்தனை மேவிட்டவன். விசயன்-விசேஷவெற்றிபெறுபவன். பார்த்தன்-பிருதையுடைய மகன். கேசவற்குத்தோழன் - கண்ணபிரானுக்கு நண்பன். சுவேதவாகனன்-வெள்ளைக்குதிரைவாகனமுடையவன். கிரீடி - இந்திரனாலிடப்பட்ட கிரீடமுடையவன். எ-று. (கசு)

செய்யுள்.

வில்லவன்கொங்கன்வஞ்சிவேந்தனேபோந்தின்றாரோன்
கொல்லிவெற்பன்குடக்கோக்குட்டுவன்குடகன்கோதை
மல்லல்சேருதியன்வானவரம்பனேமலயமானே
செல்லறிர்பொருநையாற்றோன்சேரலன்சேரன்பேரே.

சொற்பொருள்.

சேரன்பெயர்—சேரன்-சேரகுலமுடையவன், சேரம் என்னும் மலையுடையவன். வில்லவன்-விற்கொடியுடையவன். கொங்கன் - கொங்கதேசமுடையவன். வஞ்சிவேந்தன்-வஞ்சிநகருக்கு அரசன். போந்தின்றாரோன் - பனைமாலையுடையவன். கொல்லிவெற்பன்-கொல்லிமலையுடையவன். குடக்கோ - மேற்குத்தேசத் தலைவன். குட்டுவன்-குட்டநாடுடையவன். குடகன் - குடகநாடுடையவன். கோதை, உதியன், வானவரம்பன் - கடலாகியவெல்லையை யுடையவன். மலையமான்-மலையமாநாடுடையவன். பொருநையாற்றோன்-பொருநைநதியுடையவன். சேரலன் -எவராலுமடையப்படுவோன். எ-று. (கஎ)

செய்யுள்.

நேரியன்சென்னிபொன்னித்துறைவனேநேரிவெற்பன்
ஆரின்மாலையனேகிள்ளியபயனேகோழிவேந்தன்
சீரியவளவன்மிக்கசெம்பியன்புலியுயர்த்தோன்
சூரியன்புனனாடன்கோச்சோழன்மாலென்றுஞ்சொல்லும்.

சொற்பொருள்.

சோழன்பெயர்—சோழன்-சோழகுலமுடையவன், சோழம் என்னுந் தேசமுடையவன். நேரியன்-நேரிமலையுடையவன். சென்னி-தலைமையுடையவன். பொன்னித்துறைவன்-காவேரிநதியுடையவன். நேரிவெற்பன் - நேரிமலையுடையவன். ஆரின்மாலையன்-ஆத்திமாலையுடையவன். கிள்ளி, அபயன்-பயமின்மை

யைச் செய்வோன். கோழிவேந்தன்-உறையூருக்குத்தலைவன். வளவன்-செல்வமுடையவன். செம்பியன்-சிபிச்சக்ரவர்த்தி மரபுடையவன். புலியுயர்த்தோன்-புலிக்கொடியை யுயர்த்தினவன். சூரியன்-சூரியமரபிற்பிறந்தவன். புனனாடன்-நீர்வளம்பொருந்திய நாடுடையவன். மால்-பெருமையுடையவன். எ-று. (கஅ)

செய்யுள்.

செழியனேகூடற்கோமான்றென்னவன்வேம்பின்றாரோன்
வழுதியேகுமரிச்சேர்ப்பன்வைகையந்துறைவன்மாறன்
விழைவுறுபொதியவெற்பன்மீனவன்கைதவன்சொற்
பழையபஞ்சவனேவெய்யகௌரியன்பாண்டியன்பேர்.

சொற்பொருள்.

பாண்டியன்பெயர்—பாண்டியன்-பாண்டியகுலமுடையோன், பாண்டிதேசமுடையவன். செழியன்- செல்வமுடையவன். கூடற்கோமான் - மதுரைக்கு அரசன். தென்னவன்-தென்னாடுடையவன். வேம்பின்றாரோன்-வேப்பமாலையுடையவன். வழுதி, குமரிச்சேர்ப்பன் - கன்னியாற்றங்கரைவரையுமாள்பவன். வைகையந்துறைவன்-வைகையாற்றுவளமுடையவன். மாறன், பொதியவெற்பன் - பொதியமலையுடைவன். மீனவன் - கயற்கொடியுடையவன். கைதவன், பஞ்சவன்-கீர்த்தி விஸ்தாரமுடையவன். கௌரியன்-பகைவருக்குக் கேடுசெய்பவன். எ-று. (கக)

செய்யுள்.

குறும்பரேயரட்டர்வேளிர்குறுநிலமன்னராகுஞ்
செறிந்திடும்புரோசருப்பேர்தேர்ச்சியிற்றுணைவரெண்ணர்
உறைந்திடுநூலோர்சூழ்வோருழையர்மந்திரரேநீதி
அறிந்திடுமுதுவர்முன்னோரமாத்தியரமைச்சர்நாமம்.

சொற்பொருள்.

குறுநிலமன்னர்பெயர்—குறுநிலமன்னர்- அற்பநிலமுடையசிற்றரசர். குறும்பர்-போர்செய்பவர். ✗அரட்டர், வேளிர், புரோசர்- மிக்க சாமர்த்தியமுடையவர். அமைச்சர்பெயர்—அமைச்சர்-அரசனுக்கு அணிமையிலிருப்பவர். தேர்ச்சித்துணைவர்-ஆலோசனைக்குத் துணையாய்நிற்பவர். எண்ணர்-ஆலோசனையுடையவர். நூலோர் - ஆலோசனையுடையவர். சூழ்வோர் - ஆலோசனைசெய்பவர். உழையர்-அரசனுக்கு அணிமையிலிருப்பவர். மந்திரர் - ஆலோசனைக்குரியவர். முதுவர்-அறிவின் முதிர்ச்சியுடையவர். முன்னோர்-அரசனாலே முன்னைக்கப்படுவோர். அமாத்தியர்-அரசனுக்கு அணிமையிலிருப்பவர். எ-று.

✗ஆசிரியநிகண்டுகாரர் "ஆட்டர் குறும்பர் புரோசர் குறுநிலமன்னராம் வேளிரென்றும் பெயர்" என்றார். "ஆறிருமதியினெய்தி யரட்டனையடர்த்து" என்றார் சிந்தாமணிகாரர். (உ0)

செய்யுள்.

பெருகியபொருநன்சேனாபதிபடைத்தலைவன்பேரே
வருநிமித்திகன்பேர்சாக்கைவள்ளுவனென்றுமாகுங்
கருதுகாவிதியரென்பகணக்கர்தம்வழியினுள்ளார்
பரவியபரிவாரப்பேர்பரியாளமென்னலாமே.

சொற்பொருள்.

படைத்தலைவன்பெயர்—படைத்தலைவன் - சேனைத்தலைவன். பொருநன்-போர்செய்பவன். சேனாபதி-சேனைக்குத்தலைவன். நிமித்திகன்பெயர்—நிமித்திகன்-வருங்காரியஞ் சொல்வோன்.*சாக்கை-உட்கருமங்கள் உசாவப்படுவோன். வள்ளுவன்-சிறப்புடையோன். கணக்கர்வழியினுள்ளார்பெயர்—கணக்கர்வழியினுள்ளார்-மந்திரவோலை யெழுதுவோர் வழியினுள்ளார். காவிதியர் - காவிதிப்பட்டமுடையவர். பரிவாரத்தின்பெயர்—பரிவாரம்-சூழ்ந்துநிற்போர். பரியாளம்-சூழ்ந்துநிற்போர். எ-று.

*உசாக்கையர் என்பது சாக்கையர் என நின்றதுபோலும். "ஒன்றியமோனர்போலவுசாக்கையரொருங்குபோனார்." என்பது இரகுவமிசம். (உக)

செய்யுள்.

மிக்கசெம்பியனேகாரிவிராடனேநிருதிதானுந்
தக்கதுந்துமாரன்றானுஞ்சகரனுநளனுந்தாமுன்
அக்குரன்சந்திமானோடந்திமான்சிசுபாலன்னே
வக்கிரன்கன்னன்சந்தனிடைவள்ளல்வகுத்தவாறே.

சொற்பொருள்.

முதல்வள்ளலெழுவர்பெயர்—செம்பியன், காரி, விராடன் - பிரசித்திபெற்றவன். நிருதி, துந்துமாரன் - துந்து என்னும் அசுரனைக்கொன்றவன். சகரன்-நஞ்சோடு பிறந்தவன். நளன் - பிரகாசமுடையவன். இடைவள்ளலெழுவர்பெயர்—அக்குரன் - குரூரமில்லாதவன். சந்திமான், அந்திமான், சிசுபாலன்-குழந்தைகளைப் பாலனஞ்செய்வோன். வக்கிரன், கன்னன்-(குண்டலமணிந்த) காதுடையவன். சந்தன். எ-று.

முதல்வள்ளல்-தடையின்றி யாவர்க்குங் கொடுப்போன். ஆசிரியநிகண்டுகாரர் காரி என்னாது சகாரி என்பர். "அழிவிலாச்சகரன்சகாரிசெம்பியனிருதியணிநளன்றுந்துமாரனறைவிராடனெழுவர்" என்பது ஆசிரியநிகண்டு. சகாரி-சகனுக்குப் பகைவன்; இவன் விக்கிரமாதித்தன். விராடன் - மச்சதேசராசன். துந்துமாரன்-சூரியவமிசத்துக் குவலயாச்சுவனுடைய மகன், "அந்தமார்குவலயாச்சுவன்புதல்வனசுரதுந்துவைச்செயித்திடலாற் - றுந்துமாரனென்றியம்பிடும் பெயராய்த்துலங்கினன்" என்பது பாகவதம். "துந்துவெனுந்தானவனைச்சுடுசரத்தான்மாய்த்தானும்" என்பது இராமாயணம். புரஞ்சயன் என்னும் பெயரினனும் இவனே. சகரன்-சூரியவமிசத்தில் அசிதன்மகன்; இவன் தாய் கருப்பவதியாயிருக்கும்போது அக்கருப்பம் அழியும்படி மாற்றவளால் இடப்பட்ட நஞ்சோடு பிருகுமுனிவருடைய கிருபையாற் கேடின்றிப் பிறந்தான் என்பது விட்டுணுபுராணம். நளன்-நிடதராசனாகிய வீரசேனன் மகன். இடைவள்ளல்-இரப்போர்க்குக் கொடுப்போர். அக்குரன்-கண்ணபிரானுடைய சிறியபிதா. சிசுபாலன்-தமகோஷன்மகன்; கண்ணபிரானுக்கு மைத்துனன். சந்தன் என்பதற்கு அரிச்சந்திரன் என்பாருமுளர். (உஉ)

செய்யுள்.

பாரியாயெழினிநள்ளிபகுத்தொண்டைமலயன்பேகன்
ஓரியேகடையிலுற்றோர்க்குறுபொருடண்டாதீந்தும்
வாரியிலிரந்தோர்க்கிட்டும்வளர்புகழ்துதிக்கவீந்தும்
பேரியல்வையமெண்ணப்பெற்றனர்முப்பாலாகும்.

சொற்பொருள்.

கடைவள்ளலெழுவர்பெயர்—கடைவள்ளலெழுவர் - மத்திமக் கொடையாளரெழுவர். பாரி, ஆய், எழிலி, நள்ளி, மலயன், பேகன், ஓரி. எ-று. (௨௩)

செய்யுள்.

இளங்கோக்கண்மன்னர்பின்னரிப்பரெட்டியரேநாய்கர்
வளம்பெறுவணிகர்நல்லான்காவலருழவர்மற்றும்
விளங்கியபரதர்மேயவிலைஞர்செட்டியர்பன்னொன்றும்
உளங்கொழுவசியர்பேராமுறுசிரேட்டியருமாமே.

சொற்பொருள்.

வைசியர்பெயர்—வைசியர்-தொழிலிற்பிரவேசிப்போர். இளங்கோக்கள் - இளவரசர். மன்னர்பின்னர்-அரசருக்குப் பின்வருணமுடையவர். இப்பர், எட்டியர் - அரசராற் கொடுக்கப்படும் எட்டி என்னும் பட்டம் பெறுதற்குரியவர். நாய்கர்-தலைமையுடையவர். வணிகர்-வாணிகத்தொழிலுடையோர். ஆன்காவலர்-பசுக்காப்பவர். உழவர்-உழவுத்தொழிலுடையவர். பரதர்-பலரையுந் தாங்குதலுடையவர். விலைஞர் - பொருள்களை விற்பவர். செட்டியர்-சிரேட்டமுடையவர். சிரேட்டியர்-சிரேட்டமுடையவர். எ-று.

இப்பர்-வைசியரில் ஒருவகையார் என்பாருமுளர். (௨௪)

செய்யுள்.

மண்மகள்புதல்வர்வாய்ந்தவளமையர்களமரென்றும்
உண்மைசால்சதுர்த்தர்மாருவுழவர்மேழியர்வேளாளர்
திண்மைகொளேரின்வாழ்நர்காராளர்விளைஞர்செம்மை
நண்ணுபின்னவர்பன்னொன்றுநவின்றசூத்திரர்தம்பேரே.

சொற்பொருள்.

சூத்திரர்பெயர்—சூத்திரர்-தொழிலிற் கிலேசமுறுவோர். மண்மகள்புதல்வர்-பூமிதேவிக்குப் புத்திரர். வளமையர்-செல்வமுடையவர், நிலவளமுடையவர். களமர்-நெல்விளைவிப்போர். சதுர்த்தர்-நான்காம் வருணமுடையவர். உழவர்-உழவுத்தொழிலுடையவர். மேழியர்-மேழிக்கொடியுடையவர். வேளாளர்-மண்ணினையாள்பவர். ஏரின்வாழ்நர்-ஏர்த்தொழிலாற் சீவிப்போர். காராளர்-மழையாற் பயன்பெறுவோர். விளைஞர்-தானியங்களை விளைவிப்பவர். பின்னவர்-பின்வருணமுடையவர். எ-று.

நச்சினார்க்கினியர் களமர் என்பதற்குக் களத்திற் செல்வோர் என்றும், வேளாளர் என்பதற்கு வேள் என்னும் பட்டவுரிமையையாள்பவர் என்றுங் கூறுவர். காராளர் என்பதற்கு மழையாலாகும் வெள்ளத்தை யாள்வோர் எனவும், அது பெருக்காளர் என்பதற்குச் சமபதம் எனவும், வேளாளர் என்பதும் அப்பொருளுடையது எனவுங் கூறுவாருமுளர். பெருக்காளர் - வேளாளர் என்பது பிங்கலநிகண்டு. (௨௫)

செய்யுள்.

வெம்பியபிடகராயுள்வேதியர்மருத்துவர்க்காம்
அம்புவிமற்றுமாமாத்திரரென்றுமவர்க்கேகூறும்

கும்பகாரன்குலாலன் குறித்தவேட்கோவன்சக்கிரி
மம்புமட்பகைவனேத்துநாட்டியகுயவனுமம்.

சொற்பொருள்.

மருத்துவர்பெயர்—மருத்துவர்-மருந்துசெய்வோர். பிடகர்-வைத்தியஞ்செய்பவர். ஆயுள்வேதியர்-ஆயுள்வேதவுணர்ச்சியுடையவர். மாமாத்திரர்-மேன்மையுடையவர். குயவன்பெயர்—கும்பகாரன்-குடஞ்செய்வோன். குலாலன்-மண்ணைக் கூட்டிச் சேர்ப்பவன். வேட்கோவன்-மண்ணுக்குப் பகைவன். சக்கிரி - திரிகைச்சக்கரமுடையவன். மட்பகைவன்-மண்ணுக்குப் பகைவன். எ-று.

மட்பகைவன் என்பதற்கு மண்ணைப் பிரிக்குங் கருவியுடையோன் எனக் கூறுவாருமுளர். மட்பகை-மண்ணைப் பிரிக்குங் கருவி என்பது பரிமேலழகருரை. கோவேட்கள் எனவுஞ் செய்யுள்வழக்குண்டு. (௨௬)

செய்யுள்.

சிற்பரோவியரேமோகர்சித்திரகாரர்நாமஞ்
சிற்பியர்துவட்டரோவர்தபதியர்சிறப்பின்மிக்க
அற்புதர்யவனர்கொல்லரக்கசாலையர்புனைந்தோர்
கற்பில்கம்மியரேகண்ணுளுள்வினைஞர்கண்ணுளர்நாமம்.

சொற்பொருள்.

சித்திரகாரர்பெயர்—சித்திரகாரர்-சித்திரஞ்செய்வோர், சிற்பர்-சிற்பசாத்திரத்தில் வல்லவர். ஓவியர்-சித்திரங்களையமைப்போர். மோகர்-சித்திரத்தால் யாவரையும் மயக்குவோர். கண்ணுளர்பெயர்—கண்ணுளர்-நோக்குவோர் கண்களை ஆள்பவர். சிற்பியர்-சிற்பசாத்திரம் வல்லவர். துவட்டர்-மரஞ்சீவியமைப்போர். தபதியர்-நிலைபெறுத்துவோர். அற்புதர் - அற்புதச்செயலுடையோர். யவனர், கொல்லர் - கொற்றொழில்செய்வோர். அக்கசாலையர் - அக்கசாலையிற்றொழில் செய்வோர். புனைந்தோர்-அலங்கரிப்போர். கம்மியர் - தொழிலிடையறுதோர். கண்ணுள்வினைஞர்-பார்ப்பவர் கண்ணுள்ளே தந்தொழிலை நிறுத்துவோர். எ-று.

செய்யுள்.

கருமரேமனுவர்கொல்லர்காட்டியநாமமாகும்
மரவினையாளன்மற்றைமயனொடுதபதிதச்சன்
புரியும்பொன்செய்யுங்கொல்லர்பொன்வினைமாக்கட்டார்
உரைகெழுசொன்னகாரரக்கசாலையருமோதும்.

சொற்பொருள்.

கொல்லர்பெயர்—கொல்லர்-கொற்றொழில்செய்வோர். கருமர்- தொழிலுடையவர். மனுவர். தச்சன்பெயர்—தச்சன் - மரஞ்சீவுவோன். மரவினையாளன்-மரத்திலே தொழில்செய்வோன். மயன்-அதிசயமான தொழிலுடையோன். தபதி - நிலைபெறுத்துவோன். தட்டார்பெயர்—தட்டார் - தட்டுந்தொழிலோர். பொற்கொல்லர்-பொன்னிலே தொழில்செய்வோர். பொன்வினைமாக்கள்-பொன்னிலே தொழில்செய்யுமாக்கள். சொன்னகாரர்-பொன்னுற்பணிசெய்வோர். அக்கசாலையர்-பொன்செய்யுஞ் சாலையுடையவர். எ-று. (௨௭)

செய்யுள்.

தருமுறைதெரிந்தசிற்பாசாரியர்மண்ணீட்டாளர்
பொருளினையுருக்குந்தட்டார்பொன்செய்யும்புலவரென்ப
பெருகியபணித்தட்டார்தம்பேர்கலந்தருநர்தாமே
வருமுறைமுத்தங்கோப்பார்மணிகுயிற்றுநரென்றுமே.

சொற்பொருள்.

சிற்பாசாரியர்பெயர்—சிற்பாசாரியர் - சிற்பநூல் வல்லவர். மண்ணீட்டாளர் - சுதைமண்ணாற் பாவைசெய்வோர், வேயாமாடம் முதலிய செய்வோர். பொருளினையுருக்குந்தட்டார்பெயர்—பொருளினையுருக்குந் தட்டார்-பொன்னையுருக்குந் தட்டார். பொன்செய்யும்புலவர் - பொன்னை அரித்தெடுக்கும் புலவர். பணித்தட்டார்பெயர்—பணித்தட்டார் - இரத்தினப்பணிசெய்வோர். முத்தங்கோப்பார்பெயர்—முத்தங்கோப்பார்-முத்துகளைக் கோப்பவர். மணிகுயிற்றுநர்-மணியைப் பதிப்பவர். எ-று. (உகூ)

செய்யுள்.

கலத்தைச்செய்கஞ்சகாரர்கன்னுவர்கன்னராகும்
மிலேச்சரேயநாரியர்க்காமிலேச்சரும்விதித்தபேரே
துலைப்படும்யவனரென்பசோனகருவச்சரும்பேர்
மலைப்பிலாவுமணருப்புவாணிகர்காணுங்காலே.

சொற்பொருள்.

கன்னர்பெயர்—கஞ்சகாரர்- வெண்கலத்திற் றொழில்செய்வோர். கன்னுவர். அநாரியர்பெயர்—அநாரியர்-பூசிக்கப்படாதவர். மிலேச்சர்-திருந்தாத பேச்சுடையவர். மிலேச்சர்-திருந்தாத பேச்சுடையவர். சோனகர்பெயர்—சோனகர்-சோனகமென்னுந் தேசத்துக்குரியவர். யவனர்-யவனமென்னுந் தேசத்துக்குரியவர். உவச்சர். உப்புவாணிகர்பெயர்—உப்புவாணிகர்-உப்புவாணிகஞ்செய்வோர். உமணர்-உமண்சாதியார். எ-று. (௩0)

செய்யுள்.

இருந்தகாழியரேதூசரீரங்கொல்லியரேவண்ணார்
வரும்பெருமஞ்சிகன்சீமங்கலிமாசுதீர்த்துத்
திருந்துமேனாதிமூன்றுஞ்சிறந்தநாவிதன்பேராகும்
பொருந்தரேவேதகாரர்போற்றுங்காருகர்நெய்வார்பேர்.

சொற்பொருள்.

வண்ணார்பெயர்—வண்ணார் - புடைவையை நன்னிறமாக்குவோர். காழியர் - புடைவையைச் சுத்தஞ்செய்வோர். தூசர் - புடைவையைச் சுத்தமாக்குவோர். ஈரங்கொல்லியர் - சீலையின் ஈரத்தைக் கெடுப்போர். நாவிதன்பெயர்—நாவிதன்-எங்குஞ் செல்லுதற்குரிமையில்லாதவன். மஞ்சிகன்-கத்திக்கூடுடையவன். சீமங்கலி-மயிர்களைப் பிரித்துக் களைதலுடையவன். ஏனாதி. வேதகாரர் பெயர்—வேதகாரர்-பிரம்பினாற் கூடைமுதலியன பின்னுவோர். பொருந்தர் - பொருந்துதலைச்செய்வோர். நெய்வார்பெயர்—காருகர்-நெய்தற்றொழில் செய்வோர். எ-று. (௩௧)

செய்யுள்.

பொல்லரேதுன்னரென்பபுகன்றதோற்றுன்னர்செம்மார்
உல்லியர்கூவனூலோரொளிவளைபோழ்நர்தாமே
மெல்லியசங்கறுப்போர்சூனரூன்விற்போரென்ப
சொல்லியபறம்பர்தாமேதோல்வினைமாக்களும்.

சொற்பொருள்.

துன்னர்பெயர்—துன்னர்-தைக்குந்தொழிலோர். பொல்லர்-தைக்குந்தொழிலோர். தோற்றுன்னர்பெயர்—தோற்றுன்னர்-தோல்தைப்பவர். செம்மார்-தோலிற்றொழில்செய்வோர். கூவனூலோர்பெயர்—கூவனூலோர்-கிணறுகுறிக்கும் நூலுடையோர். உல்லியர்-கிணறுகுறிப்போர். சங்கறுப்போர்பெயர்—சங்கறுப்போர்-சங்கரிவோர். வளைபோழ்நர்- சங்கரிவோர். ஊன்விற்போர்பெயர்—ஊன்விற்போர்-இறைச்சிவிற்பவர். சூனர்-கொலைத்தொழிலுடையவர். தோல்வினைமாக்கள்பெயர்—தோல்வினைமாக்கள் - தோலிற்றொழில்செய்வோர். பறம்பர். எ-று. (௫௨)

செய்யுள்.

கொலைஞரேகளைஞர்வங்கர்குணங்கர்மாதங்கரோடு
புலைஞரேயிழிஞரேழ்பேர்பொருந்துசண்டாளர்நாமம்
உலவுசென்னியரேபண்டரோவர்வந்தித்துநிற்போர்
பலர்புகழ்மதங்கர்சூதர்பண்ணவர்பாணராமே.

சொற்பொருள்.

சண்டாளர்பெயர்—சண்டாளர்-மிக்க கோபமுடையவர். கொலைஞர்-கொலைத்தொழில் செய்வோர். களைஞர்-உயிரைக் களைவோர். வங்கர்-கொடுமை செய்வோர். குணங்கர்-பேய்போல்பவர். மாதங்கர்-பெருந்துன்பஞ்செய்பவர். புலைஞர் - இழிதொழிலுடையோர். இழிஞர் - இழிவுடையவர். பாணர்பெயர்—பாணர்-பாடுவோர். சென்னியர்-மண்டைப்பாத்திரமுடையவர். பண்டர்-தொணிசெய்வோர். ஓவர்-சித்திரம்போல நிற்போர். வந்தித்துநிற்போர்-துதித்துநிற்போர். மதங்கர்-மத்தளமுடையவர், கேட்போரைமகிழ்விப்போர். சூதர்-புகழையுண்டாக்குவோர். பண்ணவர்-பண்ணுடையவர். எ-று. (௫௩)

செய்யுள்.

சக்கிரிநந்திசெக்கான்றன்பெயராகுமென்ப
தொக்ககள்விற்போர்நாமஞ்சௌண்டிகர்துவசரோடு
தக்கதோர்பிழியர்மற்றும்படுவருஞ்சாற்றுமன்றே
மிக்கமீகாமனும்மீகான்மாலுமிநீகானும்.

சொற்பொருள்.

செக்கான்பெயர்—செக்கான் - செக்காட்டுவோன். சக்கிரி - செக்குடையோன். நந்தி-செக்குடையவன். கள்விற்போர்பெயர்—சௌண்டிகர் - சுண்டிவிற்போர். (சுண்டி-கள்ளு.) துவசர்-கொடிகட்டியிருப்போர். பிழியர் - கள்ளுவிற்போர். படுவர்-கள்ளுவிற்போர். மீகாமன்பெயர்—மீகாமன் - தோணியின்மேற்செல்லுவோன். மீகான்-தோணியின்மேற் போவோன், மாலுமி, நீகான்-தோணிக்குத்தலைவன். எ-று. (௫௪)

செய்யுள்.

மாவலர்வதுவரோடுவாதுவர்பண்ணுவார்பேர்
சோர்விலாப்பாகரோடாதோரணர்யானைப்பாகர்
காவலர்மெய்காப்பாளர்கஞ்சுகியென்றுங்காட்டும்
மேவுகாரோடரென்பவுறைகாரர்விதித்தபேரே.

சொற்பொருள்.

பண்ணுவார்பெயர்—மாவலர்-குதிரைசெலுத்துதலில் வல்லவர். வதுவர்-சண்டையில் வல்லவர். வாதுவர்-சண்டையில் வல்லவர். யானைப்பாகர்பெயர்—பாகர்-யானையைக் காப்பவர். ஆதோரணர் - யானையைச் சாதுரியமாக நடத்துவோர். மெய்காப்பாளர்பெயர்—மெய்காப்பாளர் - சரீரத்தைக் காப்போர். காவலர்-காத்தல்வல்லோர். கஞ்சுகி-சட்டையுடையவர். உறைகாரர்பெயர் - உறைகாரர்-படையுறைமுதலிய செய்வோர். காரோடர். எ-று. (௫௫)

செய்யுள்.

தூயதேர்ப்பாகன்சூதன்வலவன்சாரதியுஞ்சொல்லும்
வேயர்சாரணரேயொற்றர்விதித்தபேர்மடையர்நாமம்
ஏயவல்லவரேமிக்ககூவியரென்றுநூலை
ஆயும்பானசிகரென்றும்பாசகரென்றுமாமே.

சொற்பொருள்.

தேர்ப்பாகன்பெயர்—சூதன்-குதிரைகளைச் செலுத்துவோன். வலவன் - வன்மையுடையவன். சாரதி-குதிரைகளைச் செலுத்துவோன். ஒற்றர்பெயர்-ஒற்றர்-மறைந்தாராய்வோர். வேயர்-வேய்வுசெய்து ஆராய்வோர். சாரணர்-சஞ்சரிப்போர். மடையர்பெயர்—மடையர்-சோறுசமைப்போர். வல்லவர்-உண்போர்க்குப் பிரியமுண்டாக்குவோர். கூவியர்-உண்பவரையழைப்பவர். பானசிகர், பாசகர்-பாகஞ்செய்வோர். எ-று. (௫௬)

செய்யுள்.

நாடகர்கண்ணுளாளர்நடர்வயிரியர்நிருத்தர்
கோடியர்பொருநர்கூத்தரபிநயரென்றுங்கூறும்
நீடியவாயிலோரேநெடுந்தமிழ்க்கூத்தரென்பர்
ஆடும்வேழம்பரென்பகழாயருக்கடுத்தநாமம்.

சொற்பொருள்.

கூத்தர்பெயர்—நாடகர்-நடநஞ்செய்வோர். கண்ணுளாளர்-கூத்திற்பயிற்சியுடையவர். நடர்-கூத்தாடுவோர். வயிரியர்-ஊதுகொம்புடையவர். நிருத்தர்-கூத்தாடுவோர். கோடியர்-வேடத்தினாலே தம்மை அலங்கரிப்போர். பொருநர்-வேறொருவர்போலத் தம்மை வேஷத்தாற் காண்பிப்போர். அபிநயர்-கைமுதலியன காட்டும் பாவனையாற் பாட்டின் பொருளைக் காட்டுவோர். தமிழ்க்கூத்தர் பெயர்—வாயிலோர். கழாயர்பெயர்—கழாயர் - மூங்கிலிலேறி நின்றாடுவோர். வேழம்பர்-மூங்கிலிலேறிநின்றாடுவோர். எ-று.

பிங்கலந்தைநூலார் தாளத்துக்கிசைய நடிப்பது நாடகம் என்பர். நாடகம் என்பதற்குப் பாட்டின் பொருளுக்குக் கைகாட்டி வல்லபஞ்செய்யுங் கூத்து எனவும், கதைதழுவிவருங் கூத்து எனவுங் கூறுவாருமுளர். (௫௭)

செய்யுள்.

குயிலுவர்நரம்பினுபகருவியைக்கொளுத்துமாக்கள்
இயவனுந்தோற்கருவியாளரியவராம்வெறியாட்டாளன்
சயமுறுதேவராளன்சாலினிதேவராட்டி
அயலவர்நொதுமலாளர்வம்பலரென்றுமாமே.

சொற்பொருள்.

நரப்புக்கருவியாளர்பெயர்—நரப்புக்கருவியாளர்-யாழ்வாசிப்போர். குயிலுவர்-யாழ்வாசிப்போர். தோற்கருவியாளர்பெயர்—தோற்கருவியாளர் - தோலாற் செய்த வாச்சியத்தொழிலில் ஆட்சியுடையவர். இயவர் - வாச்சியமுடையோர். வெறியாட்டாளன்பெயர்—வெறியாட்டாளன்-வெறியாட்டுடையவன். தேவராளன்-தெய்வந் தன்மேல் வரும்படியாள்வோன். தேவராட்டியின்பெயர்—தேவராட்டி-தெய்வத்தையாள்பவள். சாலினி-சாலமுடையவள். அயலவர்பெயர்—அயலவர்-அயலாயுள்ளவர். நொதுமலாளர்-நொதுமலாயிருப்பவர். வம்பலர்-புதியரல்லாதவர். எ-று.

வெறியாட்டாளன் என்பதற்குக் கல்லாடவுரைகாரர் தெய்வமேறி விளையாடப்படுவோன் என்பர். (௫௮)

செய்யுள்.

புதியவர்விருந்தோரென்பவதிதிவம்பலரும்போற்றும்
பதிகனேவழிச்செல்வோனும்வியவனேயேவ்வான்பேர்
முதுவர்மூதுணர்ந்தோர்நாமங்கிழவரேயுரியோர்பேராம்
அதிகமாங்குறிக்கொள்வோர்பாராயணரென்பதாமே.

சொற்பொருள்.

புதியவர்பெயர்—விருந்தோர்-புதியவர். அதிதி-செல்பவன். வம்பலர்-நிலையின்றையுடையவர். வழிச்செல்வோன்பெயர்—பதிகன் - வழியிற்போவோன். ஏவுவான்பெயர்—வியவன் - ஏவலையுடையவன். மூதுணர்ந்தோர்பெயர்—மூதுணர்ந்தோர்-பழமையறிந்தவர். உரியோர்பெயர்—கிழவர் - உரிமையுடையவர். குறிக்கொள்வோர்பெயர்—குறிக்கொள்வோர் - ஒன்றைக்குறித்துத்தியானிப்பவர். பாராயணர்-பற்றிப்போகிறவர். எ-று. (௫௯)

செய்யுள்.

வித்தகர்வினையுரைப்போர்விதியுளிவழியுரைப்போர்
உத்தமமாணபண்புற்றுரைப்பவர்தூதராகுந்
தொத்தொடுகிணைகர்தாசர்தொழும்பொடுதொறுவிருத்தி
அத்தகுதொண்டுசேடராளிவையடிமையாமே.

சொற்பொருள்.

தூதர்பெயர்—தூதர்-சத்துருவைப் பரிதபிக்கச் செய்வோர். வித்தகர்-சொற்சாமர்த்தியமுடையவர். வினையுரைப்போர்-கருமங்களைச் சொல்வோர். விதியுளி-ஏவப்பட்டவர். வழியுரைப்போர் - தன்னரசன் சொன்னபடி சொல்வோர். பண்புரைப்போர் - குணங்களைச் சொல்வோர். அடிமையின்பெயர்—அடிமை-அடித்தொண்டுசெய்யுந் தன்மையுடையவர். தொத்து, கிணைகர், தாசர்-யசமாந

னுடைய காரியங்களைக் கவனமாகச் செய்வோர். தொழும்பு-தொழுது நிற்றலு டையவர். தொறு, விருத்தி-கூலிபெறுவோர்- தொண்டு-பழமையாக் வந்தவர். சேடர்-யசமானனாலனுப்பப்படுவோர். ஆள்-ஆளப்படுவோர். எ-று.

கிணகர் என்பதற்குப் பிரதியாகக் கிங்கரர் என்னும் பாடமுமுண்டு. கிங்கரர்-யாதுசெய்ய வேண்டுமென்று வினவிச் செய்வோர். (௪0)

செய்யுள்.

சிலதனேநண்பன்பாங்கன்சேடனேதுணைவன்றோழன்
எலுவனுமாமிவன்முன்னிலைப்பெயரேடாவென்ப
சிலதியேசகியேபாங்கிசேடியேயிருளைதோழி
நலமுறுமுன்னிலைப்பேர்நாடின்மற்றேடியெல்லா.

சொற்பொருள்.

தோழன்பெயர்—தோழன்-தொழுதுநிற்றலுடையவன். சிலதன்-குற்றேவலுக்குரியவன். நண்பன் - நண்புடையவன். பாங்கன் - பக்கத்திலே நிற்போன். சேடன்-அனுப்பப்படுவோன். துணைவன்-துணையாயுள்ளவன். எலுவன்-தோழமையுடையவன். தோழன் முன்னிலைப்பெயர்— ஏடா. தோழியின்பெயர்— தோழி-தொழுதுநிற்றலுடையவள். சிலதி-குற்றேவலுக்குரியவள். சகி-கூடநிற்பவள். பாங்கி-பக்கத்திலே நிற்பவள். சேடி-அனுப்பப்படுபவள். இருளை. தோழி முன்னிலைப்பெயர்—ஏடி, எல்லா. எ-று. (௪௧)

செய்யுள்.

அந்தகன்சிதடனென்பகுருடனுங்கோணல்கூன்பேர்
சிந்துவாமநமேகுஞ்சங்குறள்செவிடென்றுகும்
மூங்கியமுடவன்பங்குகுணியூமைமூகைமூங்கை
தந்தபண்டகனேபேடிநபுஞ்சகனலியேசண்டன்.

சொற்பொருள்.

குருடன்பெயர்—அந்தகன்-இருளையே காண்போன். சிதடன். கூனின் பெயர்—கோணல்-வளைவுடையது. குறளின்பெயர்—குறள் - குறுமையானவடிவுடையது. சிந்து-குறுமையான வடிவுடையது. வாமநம்-அழகுடையது. குஞ்சம்-குறளுடையது. செவிட்டின்பெயர்—செவிடு - செவியிற் குற்றமுடையது. வெதிர்-கேள்வியடைபட்டவன். முடவன்பெயர்—முடவன்-உறுப்பிற் குற்றமுடையோன். பங்கு-உறுப்பிற் பங்கமுடையவன். குணி-உறுப்பிற் குற்றமுள்ளவன். ஊமையின்பெயர்—ஊமை-பேச இயலாது ஊம் என்று தொனி செய்வோன். மூகை - பேச்சுத்தடையுடையவன். மூங்கை- பேச்சுத்தடையுடையவன். அலியின்பெயர்—அலி - ஆண்பெண்ணல்லாதது. பண்டகன் - நாணத்தினல் வேற்றிடம் போவோன். பேடி - பேய்த்தன்மையுடையது. நபுஞ்சகன்-ஆண்பெண்ணல்லாதவன். சண்டன்-அமைதியுடையவன். எ-று. (௪௨)

செய்யுள்.

காதகன்சாருகன்றன்கொடுங்கொலையாளிநாமம்
வேதனைசெய்வோன்பேரேயருந்துதன்விளம்பலாகும்
பீதனேசகிதனேடுபீருவுமச்சமுள்ளோன்
ஒதியசவனன்வேகியுற்றவஞ்சகனிசாதன்.

சொற்பொருள்.

கொலையாளியின்பெயர்—காதகன்-கொலைத்தொழிலுடையோன். சாருகன்-பீடைசெய்வோன். வேதனைசெய்வோன்பெயர்—வேதனைசெய்வோன்-வருத்தஞ்செய்வோன். அருந்துதன்-புண்படக்குடைவோன். அச்சமுள்ளோன்பெயர்—அச்சமுள்ளோன்-பயமுள்ளோன். பீதன்-பயமுடையோன். சகிதன்-பொறுமையுடையவன். பீரு-பயமுடையவன். வேகியின்பெயர்—வேகி-வேகமுடையோன். சவநன்-மிக்ககதியுடையவன். வஞ்சகன்பெயர்—வஞ்சகன்-கபடமுடையவன். நிசாதன்-பாவமுடையவன். எ-று. (௪௩)

செய்யுள்.

படிறர்பல்லவர்பரத்தர்பகரிடங்கழியரோடு
விடருங்காமுகருந்தூர்த்தர்மிக்கநாகரிகரென்ப
கடிநகர்ப்பதிவாழ்கின்றசதுரர்காமுகரென்னும்பேர்
அடைவுளகிராமமுற்றோன்கிராமியனாகுமன்றே.

சொற்பொருள்.

தூர்த்தர்பெயர்—தூர்த்தர்-பரதாரத்தை வஞ்சித்துப் பிடிப்பவர். பல்லவர்-உறுதியில்லாதவர். பரத்தர்-பிறன்மனைவியைச் சேர்வோர். இடங்கழியர்-இடத்தினின்று கழிக்கப்படுவோர். விடர்-அணுப்புதலுடையவர். காமுகர்-மிக்கவிருப்புடையவர். நாகரிகர்பெயர்—நாகரிகர்-நாகரிகமுடையவர். சதுரர்-சாமர்த்தியமுடையவர். காமுகர்-விரும்பப்படுவோர். கிராமமுற்றோன்பெயர்—கிராமியன்-கிராமத்திலிருப்போன். எ-று. (௪௪)

செய்யுள்.

வலவைவல்லுநனேவல்லோன்மாட்டார்பேர்வல்லாரென்ப
குலமுளோன்குலீநனாகுங்கரியவன்குறித்தகள்வன்
உலவுநோயுற்றொழிந்தோனுல்லாகன்பதாதிகாலாள்
அலைவில்சந்நத்தனென்பவாயத்தமானோன்பேரே.

சொற்பொருள்.

வல்லோன்பெயர்—வலவை-வன்மையுடையோன். வல்லுநன்-வல்லமையுடையவன். மாட்டார்பெயர்—மாட்டார்-வன்மையில்லாதவர். வல்லார்-வல்லவராகாதவர். குலமுளோன்பெயர்—குலீநன்-நற்குலமுடையவன். கரியவன்பெயர்—கரியவன்-கருநிறமுடையோன். கள்வன்-கருநிறமுடையவன். நோயுற்றொழிந்தோன்பெயர்—நோயுற்றொழிந்தோன்-நோயடைந்து நீங்கினவன். உல்லாகன்-நோய்நீங்கி வன்மைபெற்றவன். காலாளின்பெயர்—காலாள்-காலாற் செல்லுவது. பதாதி-காலாற் செல்வது. ஆயத்தமானோன்பெயர்—ஆயத்தமானோன்-போருக்கு முயற்சியுள்ளவன். சந்நத்தன்-சட்டைபூண்டு நிற்போன். எ-று. (௪௫)

செய்யுள்.

பந்தனேகூர்மையில்லோனக்கனிர்வாணிநாமம்
வெந்திறலியவுளென்பமிகுபுகழாளன்பேரே
உந்தியவருளோனேகாருண்ணியனென்பரெட்டர்
வந்திகள்கவிகள்கற்றோர்வண்டரேகடிகைமாக்கள்.

சொற்பொருள்.

கூர்மையில்லோன்பெயர்—மந்தன் - கூரியபுத்தியில்லாதவன். நிர்வாணியின்பெயர்—நிர்வாணி-வஸ்திரமில்லாதவன். நக்கன்-வெட்கமுடையவன். மிகுபுகழாளன்பெயர்—இயவுள் - செல்லுகையுடையோன். அருளோன் பெயர்—காருண்ணியன்-கருணையுடையவன். கடிகைமாக்கள்பெயர்—கடிகைமாக்கள் - நாழிகையறிவிப்போர். எட்டர்-விருப்பத்தைக் கொடுப்பவர். வந்திகள் - துதிசொல்வோர். கவிகள்-புகழ்ந்து பாடுவோர். கற்றோர்-மங்கலகவிகளைக் கற்றவர். வண்டர்-தொனிசெய்வோர். எ-று. (சகூ)

செய்யுள்.

புரவலனீகையாளன்போற்றும்வேளாளன்றியாகி
உரைகெழுவேள்வியாளனுபகாரிகொடையுளோனும்
வரைவறக்கொடுப்போன்வள்ளல்வள்ளியோனென்றுகூறும்
இரவலன்பரிசிலாளன்யாசகன்றீனனேற்போன்.

சொற்பொருள்.

கொடையுளோன்பெயர்—புரவலன்-கொடையுடையவன். ஈகையாளன்-கொடையாளி. வேளாளன்-கொடையாளி. தியாகி-(பொருளைப் பிறரிடம்) விடுதலுடையவன். வேள்வியாளன்-கொடையாளி. உபகாரி-உபகாரமுடையவன். வரைவறக் கொடுப்போன்பெயர்—வரைவறக் கொடுப்போன்-வரைவின்றிக்கொடுப்போன். வள்ளல்-மிகக் கொடுப்போன். வள்ளியோன்-பெருங் கொடையாளன். ஏற்போன்பெயர்—இரவலன் - இரத்தற்றொழிலுடையோன். பரிசிலாளன்-பெற்றதனையாள்வோன். யாசகன்-பிரார்த்தித்துக் கேட்போன். தீனன் - கேடுடையவன். எ-று.

புரவலன் என்பதற்குப் புரத்தல்வல்லன் எனவும், இரவலன் என்பதற்கு இரத்தல்வல்லன் எனவும் நச்சினார்க்கினியர் கூறுவர். (ளஎ)

செய்யுள்.

கரவடர்சோரர்தேனர்பட்டிகர்புரையோர்கள்வர்
திருடராந்தரித்திரன்பேரகிஞ்சனன்றீநன்பேதை
மருவுநல்கூர்ந்தோனில்லோன்வறியனாதுலனேயேழை
யிரவியவுறுகணாளனிலம்பாட்டோன்மிடியனாமே.

சொற்பொருள்.

திருடர்பெயர்—கரவடர்-கபடமுடையவர். சோரர் - திருடுதலுடையவர். தேனர்-திருடுவோர். பட்டிகர்-களவுசெய்பவர். புரையோர்-குற்றமுடையோர். கள்வர்-களவுசெய்பவர். தரித்திரன்பெயர்—தரித்திரன்-கேடான நிலையுடையவன். அகிஞ்சனன் - சிறிதும் பொருளில்லாதவன். தீநன் - கேடுடையவன். பேதை-பேய்போலஎண்ணப்படுவோன். நல்கூர்ந்தோன்-நல்குரவடைந்தோன். வறியன்-வறுமையுடையவன். ஆதுலன் - நோயுடையவன். ஏழை-இகழப்படுவோன். இலம்பாட்டோன்-பொருளின்மையுடையவன். மிடியன்-வறுமையுடையவன். எ-று. (ளஅ)

செய்யுள்.

வயவனேதிறலோன்மற்றைவண்டனேமிண்டன்மள்ளன்
வியவனேவிறலோன்மீளிவீரனேதிண்ணியன்பேர்
நயமில்கூளியரேருளர்நாட்டும்வாளுழவர்மள்ளர்
சயமிகுமறவர்தானைத்தலைவராம்படருமாமே.

சொற்பொருள்.

திண்ணியன்பெயர்—திண்ணியன்-திண்மையுடையவன். வயவன்-வலிமையுடையவன். திறலோன்-வலிமையுடையவன். வண்டன், மிண்டன்-மிண்டுதலுடையவன். மள்ளன்-வலிமையுடையவன். வியவன்-ஏவலுடையவன். விறலோன்-வலிமையுடையவன். மீளி-வலிமையுடையவன். வீரன் - வீரமுடையவன். தானைத்தலைவர்பெயர்—தானைத்தலைவர்-சேனைக்குத் தலைவர். கூளியர் - இடபம்போலும் வலிமையுடையவர். ஏருளர்-இடபம்போலும் வலிமையுடையவர். வாளுழவர்-வாளாற்றொழில்செய்வோர். மள்ளர்-வலிமையுடையவர். மறவர்-வலிமையுடையவர். படர்-போர்செய்பவர். எ-று. (௪௯)

செய்யுள்.

அரிகளேசெறுநர்சேராரமராருள்ளாரேநள்ளார்
மருவலர்தெவ்வர்மாணார்மாற்றலர்மன்னாரொன்னார்
தரியலரொட்டார்வட்கார்சார்பிலார்பற்றார்செற்றார்
பரரொடுகேளாரொல்லார்பகைவர்பேரெழுமூன்றுமே.

சொற்பொருள்.

பகைவர்பெயர்—பகைவர்-பிரிவுடையோர். அரிகள்-போருக்கு வருவோர். செறுநர்-செறுதலுடையவர். சேரார்-சேராதவர். அமரார்-விரும்பாதவர். உள்ளார்-நினையாதவர். நள்ளார்-நண்புசெய்யாதவர். மருவலர் - பொருந்தாதவர். தெவ்வர்-பகையுடையவர். மாணார்-மாட்சிமைப்படாதவர். மாற்றலர்-மாறுபாடுடையவர். மன்னார்-பொருந்தாதவர். ஒன்னார்-பொருந்தாதவர். தரியலர்-தரியாதவர். ஒட்டார்-சேராதவர். வட்கார்-கோபம் மழுங்காதவர், நாணமுடையவர். சார்பிலார்-பற்றில்லாதவர். பற்றார்-பற்றுதலில்லாதவர். செற்றார்-செறுதலுடையவர். பரர்-கொல்லத்திரிவோர். கேளார்-கேளாதவர். ஒல்லார்-பொருந்தாதவர். எ-று. (௫௦)

செய்யுள்.

ஒல்லுநர்தொடர்ந்தார்சேர்ந்தாரொட்டுநர்பெட்டார்வேட்டா
புல்லுநர்பசைந்தார்மித்திரர்புரிந்தாரார்வலர்விழைந்தார் [ர்
நல்லவர்காதலித்தார்நள்ளுநர்நயந்தார்கூட்டம்
மெல்லவொன்றுநர்மூவாறுமேவினர்நாமமாமே.

சொற்பொருள்.

மேவினர்பெயர்—மேவினர்-விரும்பினவர். ஒல்லுநர்-பொருந்துதலுடையவர். தொடர்ந்தார்-தொடர்தலுடையவர். சேர்ந்தார்-சேர்ந்தவர். ஒட்டுநர் - சேர்தலுடையவர். பெட்டார்-விருப்பமுடையவர். வேட்டார்-வேட்கையுடையவர். புல்லுநர்-தழுவுதலுடையவர். பசைந்தார்-அன்புடையவர். மித்திரர் - சிநேகஞ்செய்வோர். புரிந்தார்-அன்புசெய்வோர். ஆர்வலர்-விருப்பமுடையவர்.

விழைந்தார்-விரும்பினவர். நல்லவர்-நன்மைசெய்பவர். காதலித்தார்-விரும்பினவர். நள்ளுநர்-நட்புடையவர். நயந்தார்-விரும்பினவர். கூட்டம் - கூடுதலுடையவர். ஒன்றுநர்-பொருந்துதலுடையவர். எ-று. (ருக)

செய்யுள்.

உற்றவரிருளைநட்டோருறவொக்கல்கிளையேசார்ந்தோர்
பற்றினர்சிறந்தோர்நட்புப்பந்தமேபரிசனங்கேள்
குற்றமினண்புகூளிகுடும்பமேகடும்புநள்ளி
சுற்றமூவாறுபேருஞ்சூழ்ந்தபாசனமுஞ்சொல்லும்.

சொற்பொருள்.

சுற்றத்தின்பெயர்—சுற்றம்-சூழவிருப்போர். உற்றவர்-சேர்ந்தவர். இருளை, நட்டோர் - நண்புடையவர். உறவு-சேர்வுடையவர். ஒக்கல் - ஒத்துநடப்பவர். கிளை-கிளைபோல்பவர். சார்ந்தோர்-பற்றுதலுடையவர். பற்றினர் - பற்றுடையவர். சிறந்தோர்-மிக்கவர். நண்பு-நட்டலுடையவர். பந்தம் - பிரியஞ்செய்பவர். பரிசனம்-சூழவிருக்குஞ்சனம். கேள்-உரிமையுடையோர். நண்பு-சிநேகமுடையவர். கூளி, குடும்பம்-தாங்குவோர். கடும்பு-காத்தலுடையவர். நள்ளி - நண்புடையவர். பாசனம். எ-று. (ருஉ)

செய்யுள்.

பொறியிலார்கயவர்நீசர்புள்ளுவர்புல்லர்தீயோர்
சிறியசிந்தையர்கனிட்டர்தீக்குணர்தீம்பர்தேரார்
முறையிலார்முசுண்டர்மூர்க்கர்முசுடர்பல்லவரேகையர்
மறைவிலாக்கலர்மூவாறுமன்னுபூரியருங்கீழோர்.

சொற்பொருள்.

கீழோர்பெயர்—பொறியிலார்-நல்வினையில்லாதவர். கயவர் - ஒழுக்கந்தவறினவர். நீசர்-நீசத்தன்மையுடையவர். புள்ளுவர்-வஞ்சகமுடையவர். புல்லர் - புன்மையுடையவர். தீயோர்-தீமைசெய்பவர். சிறியசிந்தையர்-அற்பவெண்ணமுடையவர். கனிட்டர்-சிறுமையுடையவர். தீக்குணர்-துர்க்குணமுடையவர். தீம்பர்-தீங்குடையவர். தேரார்-அறிவில்லாதவர். முறையிலார்-நீதியில்லாதவர். முசுண்டர், மூர்க்கர்-மோகமுடையவர். முசுடர், பல்லவர் - நிலையற்றவர். கையர்-சிறுமையுடையவர். கலர்-தருமநெறியினின்று விலகினவர். எ-று.

சிறியர் சீத்தையர் எனவும் முறையிலா முசுண்டர் எனவும் பாடபேதமுமுண்டு. சிறியர்-சிறுமையுடையவர். சீத்தையர்-சீ என்று இகழப்படுவோர் (ருஙு)

செய்யுள்.

மூழுமகன்சிதடன்பேதைமூடனேமண்ணையஞ்ஞை
இழுதையேமடனேயாதனேழையேயறிவிலான்பேர்
தொழுவர்கம்மியரேமற்றைத்தொழில்செய்வோர்நாமமாகும்
வழுவிலாவாயிலாளர்வாயில்காப்போர்தம்பேரே.

சொற்பொருள்.

அறிவிலான்பெயர்—அறிவிலான்-அறிவில்லாதவன். மூழுமகன் - அறிவு நுழைதற்கேற்ற புரையில்லாத மகன். சிதடன்-அறிவுகுருடானவன். பேதை-

பேய்த்தனமுடையவன். மூடன்-மயக்கமுடையவன். மண்ணை-பேய்போல்பவன். அஞ்ஞை-அறிவில்லாதவன். இழுதை-இழுக்குடையவன். மடன்-அறிவில்லாதவன். ஆதன் - சோபமுள்ளவன். ஏழை - இகழப்படுவோன். தொழில்செய்வோர்பெயர்—தொழுவர் - தொழுதலுடையவர். கம்மியர் - தொழிலுடையவர். வாயில்காப்போர்பெயர் — வாயிலாளர் - வாயிலிலே நிற்றலுடையவர். எ-று. (ருச)

செய்யுள்.

அரிவையங்கனை மடந்தையாடவளாட்டிமாயோள்
சுரிகுழன் மகடூஉக்காந்தைசுந்தரிவனிதைமாது
தெரிவைமானினியேநல்லாள்சிறுமியேதையஞரி
பிரியைகாரிகையணங்குபிணாப்பெண்டுபேதைபெண்பேர்.

சொற்பொருள்.

பெண்பெயர்.—பெண்-விரும்பப்படுபவள். அரிவை, அங்கனை-நல்லுறுப்புடையவள். மடந்தை -அறியாமையுடையவள். ஆடவள், ஆட்டி, மாயோள்-மாயமுடையவள். சுரிகுழல்-சுரித்த கூந்தலுடையவள். மகடூஉ, காந்தை-விரும்பப்படுபவள். சுந்தரி-அழகுடையவள். வனிதை-புருடனையுடையவள். மாது-அழகுடையவள். தெரிவை-தெரிந்துகொள்ளப்படுபவள். மானினி-மானமுடையவள். நல்லாள்-சிறப்புடையவள். சிறுமி-சிறுமையுடையவள். தையல் - தன்னையலங்கரிப்பவள். நாரி-புருடனை வசப்படுத்துபவள். பிரியை - பிரியஞ்செய்பவள். காரிகை-அழகுடையவள். அணங்கு-பெருமையுடையவள். பிணா-விரும்பப்படுபவள். பெண்டு - விரும்பப்படுபவள். பேதை - பேய்த்தனமுடையவள். எ-று. (ருரு)

செய்யுள்.

ஆடவன்மைந்தன்காளையாடூஉவேமகன்புமானே
நீடியகுமரனேமூன்றிருமித்தபுருடனும்
நாடியநம்பியோடுநங்கையென்றிரண்டாண்பெண்ணைத்
தேடியகவிகளெல்லாஞ்சிறப்பிக்குநாமமாமே.

சொற்பொருள்.

புருடன்பெயர்—புருடன்-பிராணிகளைக் காப்பவன். ஆடவன்-வெற்றிபெறுதற்குரியவன். மைந்தன்-வலிமையுடையவன். காளை-காளைபோல்பவன். ஆடூஉ-வெற்றிபெறுதற்குரியவன். மகன், புமான்-பிறரைக்காப்பவன். குமரன்-குற்றங்களைக் கெடுப்போன். ஆணைச்சிறப்பிக்கும்பெயர்—நம்பி - நமக்கு இன்னன் என வியந்து சொல்லப்படுவோன். பெண்ணைச்சிறப்பிக்கும்பெயர்—நங்கை - நமக்கு இன்னள் என வியந்து சொல்லப்படுபவள். எ-று. (ருசு)

செய்யுள்.

பேதையேபெதும்பைமங்கைபெருகியமடந்தையோடு
தீதிலாவரிவைமற்றைத்தெரிவைபேரிளம்பெண்ணென்ப
ஏதமில்பருவமாண்டேழெய்துபன்னொன்றுபன்மூன் [தே.
றேறுதுபத்தொன்பானையைந்துடன்முப்பத் தொன்றெண்ணந்

சொற்பிரிவு.

ஏழைகைப்பெண் பருவத்தின்பெயர்—பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் இப்பருவம் ஏழுக்கும் ௭, ௧௧, ௧௩, ௧௯, ௨௫, ௩௧, ௪௦. என்பன முறையே ஆண்டுகளாகும். எ-று. (௫௭)

செய்யுள்.

முன்னியகைம்மைபெற்றோன்மொழிந்தகோளகனேயாகும்
பின்னைவேற்றோற்குப்பெற்றபிள்ளைகுண்டகனையென்ப
பன்னிவாழ்க்கைப்படாமுன்படாந்தொருகளவினாலே
கன்னியேபெற்றபிள்ளைகானீனனென்றேயோதும்.

சொற்பொருள்.

கைம்மைபெற்றோன்பெயர்—கோளகன் - மறைவாகக் காக்கப்படுவோன். வேற்றோற்குப் பெற்றபிள்ளையின்பெயர்— குண்டகன் - பெண்ணின் குலத்தை அழிப்பவன். கன்னிபெற்றபிள்ளையின்பெயர்—கானீனன் - கன்னியிடம் பிறந்தவன். எ-று. (௫௮)

செய்யுள்.

உயர்ந்தநாற்குலத்திலாண்பெண்ணுயர்விழிவிரண்டுங்கூடி
இயங்கியபிள்ளைப்பேரேயநுலோமனென்றுகூறும்
நயந்தவப்பெண்ணுமாணுநண்ணியவுயர்வுதாழ்வில்
வியந்திடும்பிள்ளைப்பேரேவிறற்பிரதிலோமனாமே.

சொற்பொருள்.

நாற்குலத்துளுயர்குலத்தாணுமிழிகுலப்பெண்ணுங் கூடிப் பெற்ற பிள்ளையின்பெயர்—அநுலோமன் - கிரமமான கலப்பிற் பிறந்தவன். உயர்குலப்பெண்ணுமிழிகுலத்தாணுங் கூடிப் பெற்ற பிள்ளையின்பெயர்—பிரதிலோமன் - கிரமமற்ற கலப்பிற் பிறந்தவன். எ-று. (௫௯)

செய்யுள்.

பெருத்தவவ்வநுலோமன்னேபிரதிலோயனென்றபேரில்
உரைத்தவாண்பெண்ணில்வந்தேயுற்றவனந்தராளன்
கிரைத்தவர்மாறிக்கூடிப்பிறந்தவனீண்டபேரே
விரித்ததுவினவிக்கேட்கில்விராத்தியனென்னுநூலே.

சொற்பொருள்.

அநுலோமத்தாணும் பிரதிலோமப்பெண்ணுங் கூடிப் பெற்ற பிள்ளையின் பெயர்—அந்தராளன் - கலப்புவருணமுடையவன். அநுலோமப்பெண்ணும் பிரதிலோமத்தாணுங் கூடிப்பெற்ற பிள்ளையின்பெயர்—விராத்தியன் - விலக்கப்படுவோன். எ-று. (௬௦)

செய்யுள்.

முந்தியகுரத்தியத்தைமுதல்விகோமாட்டியாசாள்
தந்திடுமிறைவியையைசாமியேதலைவிநாமம்

நந்தியபிண்டிவாமனன்னெறிவழாதுநோற்பாள்
கந்தியேயௌவையம்மைகன்னியேகவுந்தியென்ப.

சொற்பொருள்.

தலைவிபெயர் —தலைவி-பெருமையுடையவள். குரத்தி - கௌரவமுடையவள். அத்தை-செல்வமுடையவள். முதல்வி-முதன்மையுடையவள். கோமாட்டி-கோமானுக்குரியவள். ஆசாள்-ஒழுக்கமுடையவள். இறைவி - தலைமையுடையவள். ஐயை-பூசிக்கப்படுபவள். சாமி-செல்வமுடையவள். ஆருகதமத நோற்பாள்பெயர்—நோற்பாள்- தவஞ்செய்பவள். கந்தி, ஔவை, அம்மை, கன்னி, கவுந்தி. எ-று. (சுக)

செய்யுள்.

கைம்மையேகைனிபூண்டகலன்கழிமடந்தையோடு
விம்மியவிதவைநான்கேயமங்கலைவிளங்குநாமம்
மைம்மையேவந்தியென்பமலடிக்குவகுத்தபேராஞ்
செம்மையாங்கோலஞ்செய்வாடிகழ்வண்ணமகளேயென்ப.

சொற்பொருள்.

அமங்கலையின்பெயர்—அமங்கலை-மங்கலமில்லாதவள். கைம்மை-சிறுமையுடையவள். கைனி-சிறுமையுடையவள். கலன்கழிமடந்தை-ஆபரணங் கழித்தற்குரிய பெண். விதவை-நாயகனில்லாதவள். மலடியின்பெயர்—மலடி-பிள்ளையின்மையாகிய குற்றமுள்ளவள். மைம்மை-பிள்ளையின்மையாகிய குற்றமுள்ளவள். வந்தி-கருப்பந் தடையாதலுடையவள். கோலஞ்செய்வாள்பெயர்—கோலஞ்செய்வாள் - அழகு செய்பவள். வண்ணமகள் - அலங்காரஞ் செய்யுமகள். எ-று. (சுஉ)

செய்யுள்.

பரத்தையேகணிகைசூளைபயனிலாள்வரைவின்மாது
பொருட்பெண்டுபெறுவகொள்வாள்விலைமகள்போற்றும்வேசை
விருத்தையேமூத்தாளென்பமின்னிடைக்குமரிகன்னி
நிருத்தஞ்செய்மாதுகூத்திநாடகக்கணிகைநீள்பேர்.

சொற்பொருள்.

வேசையின்பெயர்—வேசை-பலவித வேஷங்களைத் தரிப்பவள். பரத்தை-பிறனைப் புணர்பவள். கணிகை-தூர்த்த குணங்களையுடையவள். சூளை-வஞ்சினை முடையவள். பயனிலாள்-பிரயோசனமில்லாதவள். வரைவின்மாது-விவாகமில்லாத பெண். பொருட்பெண்டு - பொருளை விரும்பும் பெண். பெறுவகொள்வாள்-காமுகர் பெறுபவைகளைக் கவர்ந்துகொள்பவள். விலைமகள்-தன் போகத்தை விற்கும் பெண். மூத்தாள்பெயர்—விருத்தை-இளமையில்லாதவள். குமரியின்பெயர்—குமரி-இளம்பருவமுடையவள். கன்னி-விரும்பப்படுபவள், பிரகாசமுள்ளவள். நாடகக்கணிகையின்பெயர்—நாடகக்கணிகை-நாட்டியஞ்செய்யுங் கணிகை. நிருத்தமாது-நிருத்தஞ்செய்யும் பெண். கூத்தி-கூத்தாடுபவள். எ-று.

குமரி என்பதைக் குமாரி என்னும் ஆரியபதத்தினின்று வந்ததாகக் கொண்டு கிரீடைக்குத் தக்கவள் எனப் பொருள்கூறினும் பொருந்தும். (சுங)

செய்யுள்.

குட்டினிதொழுத்தைகூளிகுறளியேபடுவிகுண்டந்
துட்டையேயசதியாகுஞ்சூழ்ந்திடும்யுவதியேயீ
ரெட்டாண்டிற்பெண்மதங்கியெய்தியவிறலியென்ப
இட்டமாம்பாடுவிச்சிதம்பதியிரட்டையாண்பெண்.

சொற்பொருள்.

அசதியின்பெயர்—அசதி-கற்பில்லாதவள். குட்டினி-குடும்பத்தைக் கெடுப்பவள். தொழுத்தை-தொழுதுநிற்குந்தன்மையுடையவள். கூளி, குறளி-சிறுமையுடையவள். படுவி-சாமர்த்தியமுடையவள். குண்டம், துட்டை - தீங்குடையவள். பதினாறாண்டிற் பெண்பெயர்—யுவதி - புருடனுடன் கூடினவள். பாடுவிச்சியின்பெயர்—மதங்கி- மகிழ்விப்பவள், மத்தளமுடையவள். விறலி - விறல்படப் பாடுபவள். தம்பதியின்பெயர்—தம்பதி-பெண்ணுமாணுமாகிய இருவர். இரட்டை-பெண்ணுமாணுமாகிய இருவர். ஆண்பெண்-ஆணும் பெண்ணுமாகியவிருவர். எ-று.

அசதி-சோரநாயகனோடு கூட்டிவிடுபவள். (௬௪)

செய்யுள்.

குறவர்கானவரேமள்ளர்குன்றவர்புனவரோடும்
இறவுளர்குறிஞ்சிதன்னின்புறுமாக்கள்பேரே
குறியறிகுறத்திமற்றைக்கொடிச்சிபெண்ணிறைவன்றானே
திறன்மிகுமலையன்வெற்பன்சிலம்பன்கானகநாடன்பேர்.

சொற்பொருள்.

குறிஞ்சிநிலமாக்கள்பெயர்—குறவர்-குறும்புசெய்பவர். கானவர்-காட்டில் வசிப்பவர். மள்ளர்-வலிமையுடையவர். குன்றவர்-மலையிற் சஞ்சரிப்பவர். புனவர்-புனங்களைக் காப்பவர். இறவுளர்-குறிஞ்சிநிலத்தில் வசிப்பவர். குறிஞ்சிநிலப் பெண்பெயர்—குறத்தி, கொடிச்சி. குறிஞ்சிநிலத்திறையின்பெயர்—மலையன், வெற்பன், சிலம்பன், கானகநாடன். எ-று.

கானகநாடன் என்பதற்குக் காட்டிற்குள்ளாகிய நாடுடையோன் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். (௬௫)

செய்யுள்.

கோளுறுமறவரோடுமெயினரேகுறித்தபாலை
யாளர்புள்ளுவரிறுக்கரனைத்துமாமவரோடாடும்
வாளவிழியெயிற்றிவன்கட்பிணாவொடுமறத்திபெண்பேர்
மீளியேகாளையென்பவிடலையுந்தலைவனுமம்.

சொற்பொருள்.

பாலைநிலமாக்கள்பெயர்—மறவர்-பாவத்தொழிலுடையவர். எயினர்-எயின்குடியிலுள்ளவர். புள்ளுவர்-கபடமுடையவர். இறுக்கர். பாலைநிலப்பெண்பெயர்—எயிற்றி. வன்கட்பிணா-கொடுந்தொழிலுடைய பெண். மறத்தி. பாலைநிலத்தலைவன்பெயர்—மீளி, காளை, விடலை. எ-று.

புள்ளுவர் என்பதற்குப் புள்ளிஞோசையைத் தம்மிடமுடையவர் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். (சுசு)

செய்யுள்.

குறவர்மாகுலவர்வெய்யகுன்றவர்கிராதர்மற்றை
மறவர்கானவரேதீயவனசரர்சவரர்சொல்லும்
முறையழிகொலைஞர்பாவமூர்த்திகண்முருடர்சற்றும்
பொறையிலாரெயினர்வேடர்புளிஞரீரேழ்பொதுப்பேர்.

சொற்பொருள்.

புளிஞர்பெயர்—புளிஞர்-மிக்கபெலமுடையவர். குறவர், மாகுலவர், குன்றவர், கிராதர்-கி என்னுந் தொனியுடன் பறவைகளை அழைப்பவர். மறவர், கானவர், வனசரர்-காட்டிற்சஞ்சரிப்போர். சவரர்-காட்டிலிருந்துகத்துவோர். கொலைஞர்-கொலைத்தொழிலுடையவர். பாவமூர்த்திகள் - பாவசரீரமுடையவர். முருடர்-நேர்மையில்லாதவர். பொறையிலார்-பொறுமையில்லாதவர். எயினர், வேடர்-வேட்டைத்தொழிலுடையவர். எ-று. (சுஎ)

செய்யுள்.

முல்லையர்பொதுவரண்டர்முந்துகோவிந்தரேயான்
வல்லவர்குடவர்பாலர்மதித்தகோவலர்கோபாலர்
சொல்லியவமுதராயர்தொறுவரேயிடையரென்ப
முல்லையின்மாக்கள்பேர்தாமுந்நான்குமொன்றுமாமே.

சொற்பொருள்.

முல்லைநிலமாக்கள்பெயர்—முல்லையர்-முல்லைநிலமுடையவர். பொதுவர்-பொதுவானவர். அண்டர்-பசுக்களையடைபவர். கோவிந்தர்-பசுக்களை அடைபவர். ஆன்வல்லவர் - பசுக்காத்தலில் வல்லவர். குடவர் - பசுக்களையுடையவர். பாலர்-பசுக்களைக்காப்பவர். கோவலர்-பசுக்காத்தலில் வல்லவர். கோபாலர்-பசுக்காப்பவர். அமுதர்-பால் என்னும் அமுதமுடையவர். ஆயர்-பசுத்திரளைக் காப்பவர். தொறுவர்-பசுக்களையுடையவர். இடையர்-பசுக்காப்பவர். (இடை-பசு.) எ-று.

அமரநிகண்டிலே வல்லவர் என்பதும் இடையர்பெயர். வல்லவர்-தைரியமில்லாதவர். (சுஅ)

செய்யுள்.

தொறுவியேபொதுவியாய்ச்சிசூழ்ந்திடுங்குடத்திமற்றை
நிறைபுணரிடைச்சிமுல்லைநிலத்திற்பெண்ணும்மமைந்தாங்
குறைவறுகானநாடன்குறும்பொறைநாடனேடு
முறைசெயுமண்ணறோன்றன்முல்லையிற்றலைவனமம்.

சொற்பிரிவு.

முல்லைநிலப்பெண்பெயர்—தொறுவி, பொதுவி, ஆய்ச்சி, குடத்தி, இடைச்சி. முல்லைநிலத்தலைவன்பெயர்—கானநாடன், குறும்பொறைநாடன், அண்ணல், தோன்றல். எ-று. (சுகூ)

செய்யுள்.

களமரேதொழுவர்மள்ளர்கம்பளருழவரோடு
விளைஞரேகடைஞரேழ்பேர்விளைவுறுமருதமாக்கள்
அளவறுகடைசிமற்றையாற்றுக்காலாட்டிபெண்பேர்
உளமகிழ்மகிழ்நனூரன்கிழவனுந்தலைவனுமே.

சொற்பொருள்.

மருதநிலமாக்கள்பெயர்—களமர்-நெல்விளைவிப்போர். தொழுவர்-தொழில் செய்பவர். மள்ளர், கம்பளர்-ஆரவாரமுடையவர். உழவர்-உழுதொழிலுடையவர். விளைஞர் - நெல்விளைவிப்போர். கடைஞர்-கடைக்குலமுடையவர். மருதநிலப்பெண்பெயர்—கடைசி, ஆற்றுக்காலாட்டி. மருதநிலத்தலைவன்பெயர்—மகிழ்நன், ஊரன், கிழவன். எ-று.

களமர் என்பதற்கு நெற்களத்திலே தொழில் செய்பவர் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். (எ0)

செய்யுள்.

பரதவர்நுளையரோடுபஃறியர்திமிலர்சாலர்
கருதியகடலர்கோலக்கழியரேநெய்தன்மாக்கள்
விரவியபரத்திமேவுநுளைச்சியேயளத்திநீண்டு
பெருகியகடற்பிணாவேநெய்தலிற்பெண்ணினாமம்.

சொற்பொருள்.

நெய்தனிலமாக்கள்பெயர்—பரதவர், நுளையர், பஃறியர்-தோணியிற்றொழிலுடையவர். திமிலர்-தோணியிற்றொழில்செய்பவர். சாலர்-வலைவீசுந்தொழிலுடையவர். கடலர்-கடலிற்றொழில் செய்பவர். கழியர்-கழிநிலத்துச் சஞ்சரிப்போர். நெய்தனிலப்பெண்பெயர்—பரத்தி, நுளைச்சி, அளத்தி, கடற்பிணா. எ-று. (எக)

செய்யுள்.

கொண்கனே துறைவனேநெகுறித்தமெல்லன்புலம்பன்
தண்கடற்சேர்ப்பனெய்தற்றலைவனைச்சாற்றுநாமம்
பண்படுமளவர்தாமேபகர்ந்திடுநெங்நிலத்தில்
உண்படுமுப்பமைப்போருமணருவிதித்தபேரே.

சொற்பொருள்.

நெய்தனிற்றலைவன்பெயர்—கொண்கன், துறைவன் - கடற்றுறையிற்சஞ்சரிப்போன். மெல்லன்-மெல்லிய கழிநிலமுடையவன். புலம்பன், கடற்சேர்ப்பன்-கடற்கரையில் வசிப்போன். உப்பமைப்போர்பெயர்—அளவர் - உப்பளத்திற்றொழில்செய்வோர். உமணர்-உமண்சாதியிலுள்ளவர். எ-று. (எஉ)

செய்யுள்.

அணியினிற்பண்பிலுற்றவுவமையின்மகடூஉவாடூஉத்
தணிவின்முன்னிலைப்பேர்வேறுசாற்றியதோற்றமாக

உணருமைந்திணைப்பாற்பட்டகருப்பொருளுரைத்தாமிப்பாற்
கணிதமின்முறைப்பேர்காட்டிக்காயத்தின்பெயருஞ்சொல்வாம்.

இச்செய்யுளினால் இன்ன இன்ன பெயர் கூறினும் என்றும் இனி இன்ன இன்ன பெயர் கூறுவாம் என்றுங் கூறினர். (எக)

செய்யுள்.

தாதைதன்றாதையேமூதாதையேபாட்டனுமம்
பேதமொன்றில்லாமற்றும்பிதாமகனென்றுமாகுந்
தாதையேயப்பனையன்றந்தையேயம்மானத்தன்
ஏதமில்பிதாவென்றேழுமீன்றவனுமாமே.

சொற்பொருள்.

பாட்டன்பெயர்—தாதைதன்றாதை-பிதாவுடைய பிதா. மூதாதை-மூத்தபிதா. பிதாமகன்-பிதாவுடையபிதா. ஈன்றவன்பெயர்—தாதை-குலத்தைப் பெருக்குவோன். அப்பன், ஐயன்-வணங்கப்படத் தக்கவன். தந்தை-தமக்கு இன்னன் என உயர்த்தப்படுவோன். அம்மான்-பெரியவன். அத்தன்-பொருளுடையவன். பிதா-காப்பவன். எ-று. (எச)

செய்யுள்.

அவ்வையம்மனைபயந்தாளம்மையேயாயேயன்னை
எவ்வமிலாயிமோய்தாயீன்றவளுமாமொன்பான்
செவ்விதின்வளர்த்ததாதிசெவிலிகோடாய்கைத்தாயாந்
தவ்வைமுன்பிறந்தாள்சேட்டைதங்கையேபின்னைதானே.

சொற்பொருள்.

ஈன்றவள்பெயர்—அவ்வை, அம்மனை, பயந்தாள், அம்மை, யாய், அன்னை, ஆயி-பூசிக்கத்தக்கவள். மோய், தாய். வளர்த்ததாதியின்பெயர்—செவிலி, கோடாய், கைத்தாய். முன்பிறந்தாள்பெயர்—தவ்வை, சேட்டை. தங்கையின்பெயர்—பின்னை. எ-று. (எரு)

செய்யுள்.

ஞாதியர்தாயத்தாரேநாட்டுந்தங்குடியிற்சுற்றம்
மாதுலனம்மான்மாமன்சகலனோர்குடியிற்கொண்டோன்
மூதுணர்சேட்டன்றம்முன்முன்னவனண்ணன்மூத்தோன்
பேதமிலிளவல்பின்னேயநுசன்கனிட்டன்பின்னோன்.

சொற்பொருள்.

தங்குடிச்சுற்றத்தின்பெயர்—ஞாதியர்-தம்மவரென்றறியப்படுபவர். தாயத்தார்-உரிமைபெறுபவர். மாமன்பெயர்—மாதுலன்-மாதாவுடன்பிறந்தவன். அம்மான்-பெரியவன். ஓர்குடியிற்கொண்டோன்பெயர்—சகலன்-மனைவியின்சகோதரிக்கு நாயகன். மூத்தோன்பெயர்—சேட்டன் - மூப்புடையவன். தம்முன், முன்னவன்-முன்பிறந்தவன். அண்ணன்-மேன்மையுடையவன். பின்னோன் பெயர்-இளவல்-இளமையுடையவன். பின்-பின்பிறந்தோன். அநுசன்-பின்பிறந்தோன். கனிட்டன்-வயசிற்குறைந்தவன். எ-று. (எசு)

செய்யுள்.

கணவனேகொழுநன்வேட்டோன்கண்டன்வல்லவனேபத்தா
துணைவனேதலைவன்கொண்கன்சூழ்ந்திடுந்தவனேகாந்தன்
மணமகனுரியோனன்பன்மணவாளன்பதியேகேள்வன்
அணையுங்காதலன்பேர்பன்னேழன்றிநாயகனுமாமே.

சொற்பொருள்.

காதலன்பெயர்—காதலன்-விரும்பப்படுபவன். கணவன், கொழுநன், வேட்டோன்-விவாகஞ்செய்தவன். கண்டன், வல்லவன்-பிரியமுள்ளவன். பத்தா-குடும்பத்தைப் பேணுபவன். துணைவன்-துணையாயுள்ளவன் தலைவன்-தலைமையுடையவன். கொண்கன், தவன்-மனைவியை நடுங்கச் செய்வோன். காந்தன்-விரும்பப்படுவோன். மணமகன்-விவாகமுடைய புருடன். உரியோன்-குடும்பத்திற்குரியவன். அன்பன்-அன்புடையோன். மணவாளன் - விவாகமுடையவன். பதி-குடும்பத்தைக் காப்பவன். கேள்வன்-உறவுடையவன். நாயகன் - குடும்பத்தை நடத்துவோன். எ-று. (எஎ)

செய்யுள்.

இல்லவளுரிமைபன்னிகுடும்பினியில்லேயில்லாள்
வல்லவைகளமேதாரமனையாட்டிமனைவிருந்தஞ்
சொல்லியபாரிவாழ்க்கைத்துணைகளத்திரமேகாந்தை
நல்லகாதலிவிரும்புநாயகிதேவிநாமம்.

சொற்பொருள்.

தேவிபெயர்—தேவி-கிரீடைக்குரியவள். இல்லவள்-மனைக்குரியவள். உரிமை - நாயகனுக்குரியவள். பன்னி-நாயகனையுடையவள். குடும்பினி - குடும்பத்தலைவி. இல்-இல்லமுடையவள். இல்லாள்-மனையுடையவள். வல்லவை-பிரியமுள்ளவள். களம்-மென்மையுடையவள். தாரம்-நாயகன் பயப்படச்செய்பவள். மனையாட்டி-மனையுடையவள். மனை-இல்லமுடையவள். விருந்தம்-மகிழ்விப்பவள். பாரி-குடும்பத்தை வளர்ப்பவள். வாழ்க்கைத்துணை-வாழ்வுக்குத் துணையாயுள்ளவள். களத்திரம் - மென்மையுடையவள். காந்தை - விரும்பப்படுபவள். காதலி-விரும்பப்படுபவள். நாயகி-குடும்பத்தை நடத்துபவள். எ-று. (எஅ)

செய்யுள்.

சந்ததியதலைசூனுத்தநயன்காதலனேமெய்யன்
ந்தனன்சிறுவன்றோன்றல்குட்டனேநாட்டுஞ்செம்மல்
ந்தியமருமான்பிள்ளைமுளைசுதன்புதல்வன்புத்திரன்
மைந்தன்கால்பொருள்சேயெச்சம்வழிபிறங்கடைமகன்பேர்.

சொற்பொருள்.

மகன்பெயர்—சந்ததி-குலத்தை வளர்ப்போன். மதலை, சூனு-பிறப்பிக்கப்பட்டவன். தநயன் - குலத்தை வளர்ப்பவன். காதலன் - விரும்பப்படுவோன். மெய்யன் - சரீரசம்பந்தமுடையவன். நந்தனன் - பெற்றோரை மகிழ்விப்போன். சிறுவன்-சிறுமையுடையவன். தோன்றல்-தோற்றமுடையவன். குட்டன்-சிறுமையுடையவன். செம்மல் - செம்மையுடையவன். மருமான், பிள்ளை, முளை,

சுதன்-பிறப்பிக்கப்பட்டவன். புதல்வன், புத்திரன் - புத்தென்னும் நரகிற் செல்லாது பிதாவைக் காப்போன். மைந்தன்-வலிமையுடையவன். கால்-[illegible]திற்கு அடியாயுள்ளவன். பொருள்-செல்வம்போன்றவன். சேய்-செம்மையுடையவன். எச்சம் - எஞ்சிநிற்பவன். வழி-வமிசத்திற்கு வழியாக நிற்பவன். பிறங்கடை-உயர்வடைபவன். எ-று. (௩௯)

செய்யுள்.

சிறுவிபுத்திரியிரேுடுசிறந்திடுந்தயையையை
யறுவில்பந்தனைமதிப்பாமகள்சுதைபுதல்வியேழ்பேர்
இறையாகுமெச்சந்தானிவ்விருப்பாற்குமேற்குமென்ப
குறுமக்கண்மகார்சிறூரேகூறுபவிவர்தம்பன்மை.

சொற்பொருள்.

புதல்விபெயர்—சிறுவி, புத்திரி, தநயை, ஐயை - பூசிக்கத்தக்கவள். பந்தனை-கட்டுப்பாடுடையவள். மகள், சுதை-பிறப்பிக்கப்பட்டவள். மகன் மகள் என்னும் இருபாற்கும் பொதுப்பெயர்—எச்சம். பிள்ளைப்பன்மையின்பெயர்—குறுமக்கள்-சிறுபிள்ளைகள். மகார்-இளமையுடையவர். சிறூர்-சிறுமையுடையவர். எ-று. (௪0)

செய்யுள்.

தானையேபதாதிவெய்யதந்திரந்தளமேதண்டம்
வானியேககநம்யூகம்வாகிநியநீகம்பாடி
சேனையேகவநங்கூடிச்செறிபலம்பரிகலந்தான்
ஊனமில்படைமூவைந்தாமுறுபதாகினியுமப்பேர்.

சொற்பொருள்.

படையின்பெயர்—படை-போரில்விருப்புடையது. தானை, பதாதி-காலாற் செல்வது. தந்திரம், தளம், தண்டம்-போர்பயிற்றப்படுவது. வானி, ககநம், யூகம்- போர்செய்வது. வாகிநி - குதிரை முதலிய கூட்டமுடையது. அநீகம், பாடி, சேனை, கவநம், பலம், பரிகலம், பதாகினி-காலாற்செல்வது. எ-று. (௪௧)

செய்யுள்.

அணியுண்டையொட்டேயூகமாயவைபடைவகுப்பாம்
அணிநெற்றிகையேதூசியபெடையுறுப்பின்பேராம்
அணிபின்னிற்கூழையாந்தார்கொடிப்படையாகுமென்ப
பணியக்கீழறுதலோடேயறைபோதல்படையறற்பேர்.

சொற்பிரிவு.

படைவகுப்பின்பெயர்—அணி, உண்டை, ஒட்டு, யூகம். படையுறுப்பின் பெயர்—அணி, நெற்றி, கை, தூசி. பின்னணியின்பெயர்—கூழை. கொடிப்படையின்பெயர்—தார். படையறற்பெயர்—கீழறுதல், அறைபோதல். எ-று.

செய்யுள்.

மக்களேநரரேமாக்கண்மாநவர்மாந்தர்மண்ணோர்
தக்கவாண்டையரேமைந்தர்சாற்றியமநுடரின்பங்

தொக்கமாநுடரீரைந்துஞ்சொல்லியமனிதர்பேராம்
மக்கடம்பரப்பிற்குப்பேர்மன்பதைபைஞ்ஞீலென்ப.

சொற்பொருள்.

மனிதர்பெயர்—மனிதர்-மநுவின் பிள்ளைகள். மக்கள், நரர்-எல்லாவற்றையும் செப்படுத்துதலுடையவர். மாக்கள், மாநவர்-மநுவின் பிள்ளைகள். மாந்தர்-மநுவின் பிள்ளைகள். மண்ணோர்-மண்ணுலகில் வசிப்பவர். ஆண்டையர்-ஆளுந்தன்மையுடையவர். மைந்தர்-வலிமையுடையவர். மநுடர்-மநுவின் பிள்ளைகள். மாநுடர்-மநுவின்பிள்ளைகள். மக்கட்பரப்பின்பெயர்—மன்பதை, பைஞ்ஞீல். ()

செய்யுள்.

உடலுறுப்பங்கம்யாக்கையுயிர்நிலைதேகங்காயஞ்
சடலமேமூர்த்தமெய்யேதாவரந்தனுவாதாரங்
கடமொடுபுதைபுணர்ப்புக்காத்திரம்பூட்சியாகம்
புடைகொள்பூதிகஞ்சரீரம்புற்கலமுடம்பின்பேரே.

சொற்பொருள்.

உடம்பின்பெயர்—உடல், உறுப்பு-மேன்மையுடையது. அங்கம்-போதலுடையது. யாக்கை-தோல் முதலியவைகளால் யாக்கப்படுவது. உயிர்நிலை-உயிர் நிற்றலுடையது. தேகம்-அன்னாதிகளால் வளர்தலுடையது. காயம்-அவயவங்களாற் சேர்க்கப்பட்டது. சடலம்-அறிவில்லாதது. மூர்த்தம்-மயக்கஞ்செய்விப்பது. மெய், தாவரம்-இயங்காமையுடையது. தனு-உணவினால் விசாலிப்பது. ஆதாரம்-உயிர்க்காதாரமாயுள்ளது. கடம்-சீலையான் மூடப்படுவது. புதை, புணர்ப்பு-அவயவங்களாற் புணர்க்கப்படுவது. காத்திரம்-போதலுடையது. பூட்சி-பூணுதலுடையது. ஆகம்-வளர்தலுடையது. பூதிகம்-மண் முதலிய பூதங்களாலாயது. சரீரம்-அழியுந்தன்மையுடையது. புற்கலம்-மேன்மையுடையது. எ-று. (அச)

செய்யுள்.

வடிவமோடுருவமேனிசட்டகம்வடிவின்பேராங்
கடியுநீள்பிரேதம்வேறுகாட்டியசவம்பிணப்பேர்
அடையுமற்றப்பேர்தானேகளேவரமழனமென்றும்
உடலினிற்குறைகவந்தமட்டையூபமுமுரைக்கும்.

சொற்பொருள்.

வடிவின்பெயர்—வடிவம், உருவம், மேனி, சட்டகம். பிணத்தின்பெயர்—பிரேதம்-முடிவடைந்தது. சவம்-சீவனீங்கினது. களேவரம்-ஆதரிக்கப்படுவது. அழனம்-சுடப்படுவது. உடற்குறையின்பெயர்—கவந்தம்-சிரசில்லாதது. மட்டை, யூபம்-யாகத் தூண்போல்வது. (அரு)

செய்யுள்.

சரணமேபதமேமற்றைத்தாளொடங்கிரியேபாதங்
கருதியசலனமற்றைக்கழலுடனடியுங்காலாம்
பரடென்பகரட்டிணும்பற்றியகணைக்கால்சங்கம்
தருமுழந்தாண்முழந்துசானுவுமதன்பேர்தானே.

சொற்பொருள்.

காலின்பெயர்—கால்-உடம்பிலே காற்பங்கான உறுப்பு. சரணம்-போதற்குக் காரணமானது. பதம்-போதற்குக் காரணமானது. தாள்-முயற்சிக்குக் காரணமானது. அங்கிரி-போதற்கருவி. பாதம்-போதற்கருவி. சலனம்-போதற்கருவி. கழல்-சத்திசெய்யப்படுவது. அடி-நிலத்திலடுத்தலுடையது. கரட்டின்பெயர்—பரடு. கணைக்காலின்பெயர்—கணைக்கால்-திரண்டகால். சங்கம்-செனித்தலுடையது. முழந்தாளின்பெயர்—முழந்தாள்-முழம் என்னும் அளவுடையகால். முழந்து-முழம் என்னும் அளவுடையது. சானு-தொடைக்குங் கணைக்காலுக்கும் நடுவுள்ளது. எ-று. (அசு)

செய்யுள்.

நெடியவூருக்குறங்குநீள்வாமங்கவான்றொடைப்பேர்
கடிதடநிதம்பமென்பகவின்றிகழல்குலின்பேர்
நடுநுசுப்பொடுமேருங்குநாட்டுமத்திமமேயுக்கம்
இடையின்பேர்மருங்கின்பக்கமொக்கலையென்பதாமே.

சொற்பொருள்.

தொடையின்பெயர்—தொடை-தொடுக்கப்பட்டிருப்பது. ஊரு-சீலையான் மறைக்கப்படுவது. குறங்கு, வாமம்-அழகுடையது. கவான். அல்குலின்பெயர்—கடிதடம்-சீலையன் மூடப்படுவது. நிதம்பம்-மெலிதலுடையது. இடையின்பெயர்—நடு-சரீரத்தினடுவிலுள்ளது. நுசுப்பு, மருங்கு மத்திமம்-மெலிவுடையது. உக்கம். மருங்கின்பக்கத்தின்பெயர்—ஒக்கலை. எ-று. (அஎ)

செய்யுள்.

உதரமோடகடுகுக்கியுடன்பண்டிவயிற்றின்பேராந்
திதலையேபொறியேதுத்திதேமலாஞ்சுணங்குமாமே
இதலையேயுந்திநாபியிலஞ்சியேபோகில்கொப்பூழ்
புந்தியவாண்குறியேகோசம்பூப்பகம்பெண்ணின்சின்னம்.

சொற்பொருள்.

வயிற்றின்பெயர்—உதரம்-கருப்பம் பிரகாசித்தலுடையது. மோடு-பெருமையுடையது. அகடு-உட்பக்கத்திலிருப்பது. குக்கி-மலத்தை வெளியில் விடுவது. பண்டி-பண்டங்கொள்வது. தேமலின்பெயர்—திதலை, பொறி துத்தி, சுணங்கு. கொப்பூழின்பெயர்—இதலை, உந்தி-நீர்ச்சுழிபோல்வது. நாபி-கட்டப்படுவது. இலஞ்சி, போகில். ஆண்குறியின்பெயர்—கோசம். பெண்குறியின்பெயர்-பகம்-அடையப்படுவது. எ-று. (அஅ)

செய்யுள்.

அகலமேமருமநெஞ்சேயாகமேயுரமேமார்பாம்
நகிலமேகொம்மைகொங்கைநறுங்குயந்தனங்குருக்கண்
பகர்பயோதரஞ்சுவர்க்கம்பறம்பிவைமுலையின்பல்பேர்
திகழ்முலைக்கண்ணினுமஞ்சிலீமுகஞ்சூசுகங்கள்.

சொற்பொருள்.

மார்பின்பெயர்—அகலம்-விசாலமுடையது. மருமம்-இரகசியம்அடக்கிவைக்கப்படுவது. நெஞ்சு, ஆகம்-அகத்திலுள்ளது. உரம் - முன்செல்வது. முலையின்பெயர்—நகிலம், கொங்கை-திரட்சியுடையது. கொங்கை-பரிமளம் பொருந்துவது. குயம்-நகக்குறிபெறுவது. தனம்-குழந்தைகளாற் பாலுண்ணப்படுவது. குருக்கண்-பாரமுடையது. பயோதரம்-பாலைத்தரிப்பது. சுவர்க்கம்-விரும்பத்தக்கது. பறம்பு-மலையையொப்பது. முலைக்கண்ணின்பெயர்—சிலீமுகம் - கூரிய நுதியுடையது. சூசுகம்-குழந்தைகளாற் பால்குடிக்கப்படுவது. எ-று. (அ௯)

செய்யுள்.

கரமத்தம்பாணிதோளேகைத்தலநாற்பேராங்கூர்ப்
பரமுழங்கைகிலுத்தம்பணித்திடுமணிக்கட்டென்ப
உரவியவங்கையங்கைகுடங்கையேயுள்ளங்கைப்பேர்
விரல்களங்குலியென்றாகுமிகுமுகிர்நகமதாமே.

சொற்பொருள்.

கைத்தலத்தின்பெயர்—கரம்-தொழில்செய்தலுடையது. அத்தம்-முழமிடுதலுடையது. பாணி, தோள்-அடித்தலுடையது. முழங்கையின்பெயர்—கூர்ப்பரம்-பொருளை இழுக்கும்போது சற்றே தொனிப்பது. மணிக்கட்டின்பெயர்—மணிக்கட்டு-ஆபரணங்கட்டப்படுவது. கிலுத்தம். உள்ளங்கையின்பெயர்—அகங்கை-கையினுட்புறம். அங்கை-அகங்கை. குடங்கை - வளைவுடையது. விரலின்பெயர்—விரல் - ஒன்றோடொன்று விரவுதலுடையது. அங்குலி - ஒன்றோடொன்று பொருந்துதலுடையது. நகத்தின்பெயர்—நகம் - பரிசமறியாதது. உகிர்-விழுதலுடையது. எ-று.

நச்சினார்க்கினியர் கிலுத்தம் என்பது முன்கைச்சந்து எனவும், கூர்ப்பரம் என்பது முழங்கைக்கு முன் எனவுங் கூறுவர். (௯0)

செய்யுள்.

விறன்மிகுபுயமுமொய்ம்புமேவியவாகுவுந்தோள்
கறையில்கந்தரங்கிரீவங்களங்கண்டங்கழுத்தினமம்
புறம்வெரிநபரம்வெந்நேபோற்றியமுதுகுநாற்பேர்
சிறுபுறங்கயிலெருத்தஞ்சுவல்பிடர்நிகலந்தோண்மேல்.

சொற்பொருள்.

தோளின்பெயர்—புயம், மொய்ம்பு-வலிமையுடையது. வாகு - முயற்சியுடையது. கழுத்தின்பெயர்—கந்தரம்-தலையைத் தரித்திருப்பது. கிரீவம் - உண்ணற்குக் காரணமாயுள்ளது. களம்-விழுங்குதற்கருவி. கண்டம் - தொனித்தலுடையது. முதுகின்பெயர்—புறம்-புறத்திலுள்ளது. வெரிந், அபரம்-பின்னுள்ளது. வெந். பிடரின்பெயர்—சிறுபுறம், கயில், எருத்தம், சுவல். தோண்மேலின்பெயர்—நிகலம். எ-று.

மிளிர் கோகு வாகுவுந்தோள் எனவும் பாடம். (௯௧)

செய்யுள்.

வதனமானனமேதுண்டம்வத்திரமுகமென்றாகும்
இதழுடனதரமேபாலிகைமுத்தமென்றும்பேராம்

உதடதேயோட்டமாங்கீழுதட்டின்பேரதரமென்றும்
விதமுறுமெயிறுதந்தமேவியதசநம்பல்லே.

சொற்பொருள்.

முகத்தின்பெயர்—முகம்-உணவினைற் பிடிக்கப்படுவது. வதனம்-பேசுதற்கருவி. ஆனனம்-சீவித்தற்குக் காரணமானது. துண்டம்-உணவினைற் பிடிக்கப்படுவது. வத்திரம்-பேசுதற்கருவி. உதட்டின்பெயர்— இதழ்-பூவிதழ் போல்வது. அதரம், பாலிகை, முத்தம்-விடப்படுவது. மேலுதட்டின்பெயர்—ஓட்டம்-உட்டணத்தாற் சூடடைவது. கீழுதட்டின்பெயர்—அதரம்-கீழுள்ளது. பல்லின்பெயர்— எயிறு, தந்தம் - உணவுகளையுண்பது. தசநம் - கடித்தலுடையது. எ-று. (௩௨)

செய்யுள்.

பன்னியமுறுவன்மூரல்பல்லுமாநகையுமாகும்
முன்னியதாடிகட்டஞ்சிவுகமோவாயின்பேராம்
மன்னுநாசிகுவைதாரையற்றைத்தாலுவுநாக்காகுங்
கன்னமேயள்ளுக்கேள்விகாதின்பேர்செவியுமாமே.

சொற்பொருள்.

இன்னும் பல்லின்பெயர்—முறுவல், மூரல், நகை. மோவாயின்பெயர்—தாடி-வளைவுடையது. கட்டம், சிவுகம் - தசையாலாக்கப்பட்டது. நாக்கின்பெயர்—நாக்கு-மேல்வாய்க்குங் கீழ்வாய்க்கும் நடுவிருப்பது. நா-நடுவுள்ளது. சிகுவை-இனியபொருளை விரும்புவது. தாரை, தாலு. காதின்பெயர்—கன்னம்-ஒலியைக்கிரகித்தலுடையது. அள்-கூர்மையுடையது. கேள்வி-கேட்டற்கருவி. செவி. எ-று. (௩௩)

செய்யுள்.

அணன்மிடறுகுமற்றையண்ணமேயுண்ணாக்கின்பேர்
அணரியேயணலேயண்ணமானமேல்வாய்ப்புறப்பேர்
குணமுறுகவுள்கபோலங்கொடிறநுக்கதுப்பின்கூற்றுந்
துணைசெயாக்கிராணங்கோணந்துண்டமேநாசிமூக்காம்.

சொற்பொருள்.

மிடற்றின்பெயர்—அணல். உண்ணாக்கின்பெயர்—அண்ணம். மேல்வாய்ப்புறத்தின்பெயர்—அணரி, அணல். அண்ணம் - மேலுள்ளது. கதுப்பின்பெயர்—கவுள். கபோலம்-உண்ணும்போது அசைதலுடையது. கொடிறு, அநு. மூக்கின்பெயர்—ஆக்கிராணம் - மணங்கிரகித்தற்குக் காரணமானது. கோணம்-மணத்தாற் பிரமிப்பது. துண்டம்-மணத்தைக் கிரகிப்பது. நாசி-ஒலிசெய்வது. எ-று. (௩௪)

செய்யுள்.

நயனநேத்திரமேயக்கநாட்டங்கோநோக்கஞ்சக்கு
வியனுறும்பார்வைதாரைவிலோசநம்விழியேயக்கி
செயமுறுதிருக்குத்திட்டிதிருட்டியம்பகமேகண்ணும்
மயமுறுதாரைகண்ணின்மணிவிளிம்பிமையினமம்.

சொற்பொருள்.

கண்ணின்பெயர்—நயனம் - வழியையடைவித்தலுடையது. நேத்திரம் - வழியையடைவித்தலுடையது. அக்கம் - எங்கும்போய் வியாபித்தலுடையது. நாட்டம் - நாடுதலுடையது. கோ - எங்கும்போய் வியாபித்தலுடையது. நோக்கம் - பார்த்தற்கருவி. சக்கு - பொருள்களைக் காட்டுவது. பார்வை - பார்த்தற்கருவி. தாரை - இருளைக்கடப்பது. விலோசநம் - பார்த்தற்கருவி. விழி, அக்ஷி - எங்கும் போய் வியாபித்தலுடையது. திருக்கு - பார்த்தற்கருவி. திட்டி - திருட்டி. திருட்டி - பார்த்தற்கருவி. அம்பகம் - எங்கும்போய் வியாபித்தலுடையது. கண்மணியின்பெயர்—தாரை. கண்ணிமையின்பெயர்—விளிம்பு. எ-று. [illegible]

செய்யுள்.

பிருகுடி நுதலேநீண்ட பிருவேவபுருரம்பூருப்
புருவமாம்புகுடியும்பேர்புடைபடுநிடலத்தோடு
திருநுதல்குளமிலாடஞ்சேர்ந்தமத்தகமேநெற்றி
மருவியபாலமுண்டமளிகமும்வகுக்கலாமே.

சொற்பொருள்.

புருவத்தின்பெயர்—புருவம் - மேலே போதலுடையது. பிருகுடி - அசைவுடையது. நுதல், பிரு - அசைவுடையது. புருரம் - அசைவுடையது. பூரு - அசைவுடையது. புகுடி - அசைவுடையது. நெற்றியின்பெயர்—நிடலம் - முற்பக்கத்திலுள்ளது. நுதல், குளம் - வளைவுள்ளது. இலாடம் - தலையின்மயிர் வரம்பெறுவது. மத்தகம் - கடினமுடையது. பாலம் - பிரகாசமுடையது. முண்டம் - மயிரில்லாதது. அளிகம் - அலங்கரிக்கப்படுவது. எ-று. (௯௯)

செய்யுள்.

உரவியதலையேமூர்த்தமுவ்வியோடுத்தமாங்கஞ்
சிரமுடிசென்னிமுண்டஞ்சிகரமத்தகமுமாகுந்
திருமுடிசிமிலிசிக்கஞ்சிகையிவைகுடுமிநாற்பேர்
விரவியசுடிகைசூழிமேவியநவிரமுச்சி.

சொற்பொருள்.

தலையின்பெயர்—தலை - பெருமையுடையது. மூர்த்தம் - மோகமடைவது. உவ்வி, உத்தமாங்கம் - உத்தமமான உறுப்பு. சிரம் - நரையாற் பீடிக்கப்படுவது. முடி - உடலினிறுதியிலுள்ளது. சென்னி, முண்டம் - மயிர்களையப்படுவது. சிகரம், மத்தகம். குடுமியின்பெயர்—முடி, சிமிலி, சிக்கம், சிகை. உச்சியின்பெயர்—சுடிகை - மூடப்படுவது. சூழி - மூடப்படுவது. நவிரம். எ-று. [illegible]

செய்யுள்.

உளைநவிர்குடுமிபித்தையோரியேகுழல்கார்குஞ்சி
தளைசிகைதொங்கல்பங்கிதானீராறுண்மயிர்ப்பேர்
வளர்குழல்கதுப்புக்கேசமருவியசுரியனுன்கும்
இளையபைந்தார்க்குமற்றையிளங்கொடியார்க்குமேற்கும்.

சொற்பொருள்.

ஆண்மயிரின்பெயர்—உளை, நவிர், குடுமி, பித்தை, ஓரி, குழல், கார் - கருமையுடையது. குஞ்சி - நெறிப்புடையது. தளை - கட்டப்படுவது. சிகை - தலையில் இடப்பது. தொங்கல் - தொங்குந் தன்மையது. பங்கி - பங்கமடைவது. ஆண்மயிர்க்கும் பெண்மயிர்க்கும்பெயர்—குழல், கதுப்பு, கேசம், சுரியல். எ-று. [illegible]

செய்யுள்.

குருள்குழல்விலோதமோதிகூழைகுந்தளமராட்டங்
குரலைம்பாலளகம்பத்துமபெண்மயிர்கூந்தலும்பேர்
பெருகியகொப்புமுச்சிபின்னகங்கொண்டைபந்தந்
திருமிகுதம்மில்லம்பொற்சிகழிகைமயிர்முடிப்பேர்.

சொற்பொருள்.

பெண்மயிரின்பெயர்—குருள் - பாரமுடையது. குழல், விலோதம், ஓதி, கூழை, குந்தளம், மராட்டம், குரல், ஐம்பால்-கொண்டை, குழல், பனிச்சை, முடி, சுருள் என்னும் ஐந்துவகையாக முடிக்கப்படுவது. அளகம் - அலங்கரிக்கப்படுவது. கூந்தல், மயிர்முடியின்பெயர்—கொப்பு, முச்சி, பின்னகம், கொண்டை. பந்தம்-கட்டப்படுவது. தம்மில்லம்-கட்டப்படுவது. சிகழிகை. எ-று.

ஐம்பால் என்பதற்கு இருட்சி, சுருட்சி, நீட்சி, குளிர்ச்சி, அழகு என்னும் ஐம்பகுதியது என்பாருமுளர். (௯௯)

செய்யுள்.

ஓரியேகேசம்பங்கியுனையுரோமம்மராட்டம்
நேருமிப்பேர்களாறும்பிறமயிர்சிகழ்த்துமென்ப
சேருமவ்வுரோமமற்றைச்சிரோந்தமுஞ்செறிமயிர்ப்பேர்
வாருங்குந்தளம்விலோதமயிர்க்குழற்சிப்பேர்வைக்கும்.

சொற்பொருள்.

பிறர்மயிரின்பெயர்—ஓரி, கேசம் - தலையிற்கிடப்பது. பங்கி - பங்கமுடையது. உனை, உரோமம்-முளைத்தலுடையது. மராட்டம், செறிமயிரின்பெயர்—உரோமம், சிரோந்தம். மயிர்க்குழற்சியின்பெயர்—குந்தளம், விலோதம் எ-று.

செறிமயிர் என்பதற்கு உடம்பிற் பரந்த மயிரென்பாருமுளர். (௧௦௦)

செய்யுள்.

குடிலமேவேணிநீண்டகோடீரம்பின்னலோடு
சடிலமென்றைந்துபேருஞ்சடையெனவடைவேசாற்றும்
நெடியகாத்திரமுறுப்புநீளங்கமவயவப்பேர்
கடிபமூட்டுங்கொளுத்துங்கந்துஞ்சந்தாகுமன்றே.

சொற்பொருள்.

சடையின்பெயர்—சடை-ஒன்றோடொன்று நெருங்கியிருப்பது. குடிலம் - வளைதலுடையது. வேணி-கூடியிருப்பது. கோடீரம் - வளைதலுடையது. பின்னல் - பின்னுதலுடையது. சடிலம்-நெருங்கியிருப்பது. அவயவத்தின்பெயர்—சேர்ந்திருத்தலுடையது. காத்திரம்-போதலுடையது. உறுப்பு - உடம்பிலுறுதலுடையது. அங்கம்-போதலுடையது. சந்தின்பெயர்—சந்து - பொருந்தப்படுவது. மூட்டு-பொருத்தப்படுவது. கொளுத்து-பொருத்தப்படுவது. கந்து-இணைக்கப்படுவது. எ-று. (௧௦௧)

செய்யுள்.

சிரையேசங்கரநாடி திருந்தியசரம்புமுப்பேர்
அரலையேகழலைகோணமுழையொடுகாசமாகும்
மருவுமங்கிதமேசேக்கைவடிவுடற்றழும்பாம்
தருபொறிவரையிறைப்பேர் சரைநரைபலிதமுப்பேர்.

சொற்பொருள்.

நரம்பின்பெயர்—சிரை, சங்கநம் - அவயவத்திற் சேர்ந்திருப்பது. நாடி-உள்ளே துளையுடையது. கழலையின்பெயர்—அரலை. கோழையின்பெயர்—கோழை - கொழுமையுடையது. ஐ, காசம். உடற்றழும்பின்பெயர்—அங்கிதம்-அடையாளமாக்கப்பட்டது. சேக்கை, வசி, வடு. இறையின்பெயர்—பொறி-எழுத்துப்போல்வது. வரை - எழுத்துப்போல்வது. நரையின்பெயர்—நரை - வெண்மையுடையது. சரை-உடம்பின் முதிர்ச்சியைக் காட்டுவது. பலிதம்-அழகைக் கெடுப்பது. எ-று. (௧0௨)

செய்யுள்.

அழிதலையோட்டினுமங்கபாலமேயத்தியென்பு
கழிவுறுமெலும்பினுமங்களேவரமென்றுங்காட்டும்
கழியுடன்முழுவெலும்புகங்காளமென்பர்நுலோர்
விழைபொறிகரணங்கந்தமேவுமிந்திரியமுப்பேர்.

சொற்பொருள்.

தலையோட்டின்பெயர்—கபாலம் - தலையைக் காப்பது. எலும்பின்பெயர்—அத்தி-எறியப்படுவது என்பு. களேவரம்-உடம்பிலே விசேடமுடையது. கழியுடலின் முழுவெலும்பின்பெயர்—கங்காளம்-நீரைப் போக்குதலுடையது. இந்திரியத்தின்பெயர்—இந்திரியம் - ஆன்மசம்பந்தமுடையது. பொறி, கரணம்-செய்கைக்குக் கருவியானது. கந்தம். எ-று. (௧0௩)

செய்யுள்.

தருசுவையொளியூறோசைசாற்றியநாற்றமோருங்
கருவிநாக்கண்ணேமெய்யேகாதொடுமூக்குமாகுந்
தெரிதருமுயிரேயாதன்சேதனன்பசுவேசீவன்
அரியபுற்கலனேகூத்தனணுவியமானனான்மா.

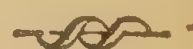
சொற்பொருள்.

சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்பவைகளை முறையே, அறியுங்கருவிகளின்பெயர்கள்—நாக்கு, கண், சரீரம், காது, மூக்கு என்பன. உயிரின்பெயர்—உயிர்-உயிர்த்தலுடையது. ஆதன்-போதலுடையது. சேதனன்-அறிவுடையது. பசு-பாசத்தாற் பீடிக்கப்படுவது. சீவன் - சீவித்தலுடையது. புற்கலன்-மேன்மையுடையது. கூத்தன்-கூத்தன்போல்வது. அணு-நுண்மையுடையது. இயமானன்-தலைமையுடையது. ஆன்மா - எங்கும் வியாபித்தலுடையது. எ-று. (௧0௪)

செய்யுட்டொகை.

இருபதோடிருபான்முப்பானிருபானீரைந்துமேலும்
மருவியவாறுசெய்யுண்மக்கடம்பெயர்க்குச்செய்தான்
குருநறுங்குன்றைவேந்தன்குணபத்திரன்றந்தநோன்மை
தருநெறிநோற்கும்வீரைதழைத்தமண்டலவன்றானே. (௧0௫)

முற்றிற்று.

உ

விக்கிரய புத்தக விஞ்ஞாபநம்.

		ரூ.	சத.
௧.	தொல். எழுத்ததிகாரம். நச்சினார்க்கினியம்	௧.	௫௦
௨.	,, சொல்லதிகாரம். நச்சினார்க்கினியம்	௧.	௫௦
௩.	கலித்தொகையுரை. நச்சினார்க்கினியம்	௩.	௫௦
௪.	சூளாமணி. (சமணகாவியம்.)	௧.	௫௦
௫.	சூடாமணி நிகண்டு. ௧௨. தொகுதியும்	௧.	௦௦
௬.	நீதோபதேசம். இது பஞ்சதந்திரத்திலும் பல நூல்களிலுமிருந்து திரட்டப்பட்ட நீதிவாக்கியங்களையும் அவற்றிற் கிசைந்த விநோதமான கதைகளையு முடையது...		௫௦
௭.	யாப்பருங்கலக்காரிகையுரை. யாவரும் எளிதில் உணரும்படி விடயங்களைப் பிரித்தும், அநாவசியகமான சிலவற்றை விலக்கியும், ஆவசியகமான சிலவற்றைக் கூட்டியும், பலவாறு புதுக்கி விளக்கியது...		௫௦
௮.	இலக்கணசந்திரிகை. நன்னூல் முதலிய இலக்கணங்களிலே அமையாது பாரதம் இராமாயணம் முதலியவைகளிலே வரும் பலவித சொற்பிரயோகங்களுக்கு இலக்கணங்களை விளக்குவது...		௨௦
௯.	மேகதூதக்காரிகை. இயக்கன் ஒருவன் தன் மனைவிக்குக் கார்கால முகில்வாயிலாகத் தூதுசொல்லி விடுத்ததாகப் பலவித வர்ணனைகளமைத்து வடமொழியிலே காளிதாச மகாகவி செய்த மேகதூதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாய்க் கட்டளைக்கலித்துறையிற் செய்தது. போசராச காளிதாச சரித்திரச்சுருக்கமும் முகவுரையிலுண்டு...		௨௫
௧௦.	சூடாமணிநிகண்டு. ௧-வது. சொற்பொருளோடு		௨௫
௧௧.	சூடாமணிநிகண்டு. ௨-வது. சொற்பொருளோடு		௩௦
௧௨.	நகுலமலைக்குறவஞ்சிநாடகம்...		௩௬
௧௩.	ஆசாரக்கோவை. சங்கச் செய்யுள்களாகிய நாலடியார் முதலிய பதினெண்கீழ்க்கணக்குள் ஒன்றாயும் பலவித ஆசாரங்களைச் சொல்வதாயு முள்ளது.		௪௦
௧௪.	ஏகவிருத்தபாரதாதி. இதன்கண் ஒவ்வொரு விருத்தத்திலே பாரதராமாயணசரிதமும் பலவித விநோதசித்திர வினாவுத்தரக்கவிகளும் சிவத்தோத்திரமுமுள்ளன...		௮
௧௫.	மிலேச்சமதவிகற்பக்கும்மி...		௧௦
௧௬.	நகுலேசுவரரூஞ்சலுந் தசகமும்...		௬

தபாற்கூலி வேறே.

சுன்னாகம்
விகாரிஞூ பங்குனிமீ.

இங்ஙனம்,
அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.